

PÍSECKÝ SVĚT

ČÍSLO 3 / 2026

BŘEZEN

MĚSÍČNÍK, distribuce ZDARMA, 6000 výtisků na více než 100 místech v Písku, Protivíně, Čimelicích, Miroticích aj...

ROZHOVOR: 200 zbraní pro vás chystají Kopice nádhery

HYDEPARK: Od hřebčince po Švimberk – ke dvěma rozhodnutím píseckých zastupitelů

NÁZORY: Populismus je tím pravým drakem v politice

SVĚT V PÍSKU: Fotografa Anastasiia Kiktenko: Jednou je mi skvěle, pak zase těžko

KULTURA: Písek ožije kreativitou – Sladovna chystá dobrodružné hřiště i poctu Radku Pilařovi

Jaroslav Gebra: Pradleny na Otavě u Písku, soukromá sbírka

Z Písku do Hollywoodu
výstava ke 100. výročí narození Jaroslava Gebra

DIVADLO
POD ČAROU
DUBEN 2026

divadlopodcarou
www.podcarou.cz
Tyršova 28, 39701 Písek
Tel.: 774 598 315
podcarou@podcarou.cz

Otevřeno denně od 17ti hodin

9. ČT 18:00 **JAN REJZEK: HOVORY R**
Předprodej 180 Kč, na místě 200 Kč, KK zdarma

10. PÁ 20:00 **200 ZBRANÍ – křest CD**
Vstupné: předprodej 200 Kč, na místě 250 Kč, KK 150 Kč

11. SO 20:00 **FLERET – 43 let na hudební scéně!**
Vstupné: předprodej 400 Kč, na místě 500 Kč, KK 350 Kč. Koncert pouze na stání!

15. ST 18:00 **Pjér la Šé z**
Co ženy zrcadlí mužům a co muži ženám
Vstupné: předprodej 350 Kč, na místě 400 Kč, KK 300 Kč. Počet míst omezen.

17. PÁ 20:00 **GARAGE & TONY DUCHÁČEK**
Vstupné: předprodej 300 Kč, na místě 350 Kč, KK 250 Kč

23. ČT 20:00 **Události Zdeňka Staňka**
Stand up politický speciál o Česích a politice
Vstupné: 390 Kč. Vstupenky pouze na <https://goout.net/>.

24. PÁ 20:30 **ČERNÝ DESKY**
Vstupné: 200 Kč, KK zdarma.

25. SO 20:00 **STO ZVÍŘAT – čeští průkopníci ska opět v Písku!**
Vstupné: předprodej 400 Kč, na místě 500 Kč, KK 350 Kč

28. ÚT 18:00 **Studentský večer**
kapely VALERIANA A HOTSPOT
Vstupné: 80 Kč

Předprodej denně na baru Podčáry nebo na: www.podcarou.cz a www.centrumkultury.cz
Předprodej končí vždy v pátek ve 12:00

SPONZOŘI
PISECKÉ POSTŘEHY, BONUM, MONTEA CZ s.r.o. ELEKTROINSTALACE, AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK, PÍSECKÝ SERVIS, CRYONIX Innovations, OTAVA, ZIP inžert, JcTED.cz

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA.
ČÍSLO 4/2026 – DUBEN
vyjde ve čtvrtek
23. dubna

Časopis si můžete vyzvednout na více než 100 místech – seznam těch hlavních:

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Sladovna Písek, Velké nám. 113/1
- Prácheňské muzeum
- TRAFIKY a cukrárny v centru města
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drličov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, PRAMEN, SPAR
- Tenisová hala – Výstaviště
- ČÍŽOVÁ – samoobsluha
- ČÍŽOVÁ – Hostinec U Štálíchů,
- ZLIVICE – pekárna;
- ZÁHOŘÍ – samoobsluha
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen, FLOP
- Městské kulturní středisko Protivín
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 3/2026, redakční uzávěrka: 25. 3. 2026
Evidenční číslo MK ČR E: 211 63

ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s.,
IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: www.piseckysvet.cz

e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bankovní účet pro dary: 78 31 003 001/5500 (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny), e-mail: jelenova@piseckysvet.cz
Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky),
e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

Telefon do redakce a inzerce:
607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.
Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.
© OS Písecký svět, z.s., 2026

CHCETE ZVEŘEJNIT svůj názor?

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické ohlasy.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvte na předání textu na tel. 607 777 993.

Nápadníci pro makovskou čápci Johanku přijeli až z Poděbrad...

Zdá se, že se jí jeden zalíbil. Na konci letošní zimy uhynul po více jak 20 letech čáp Honzík, hvězda Makova, který odchovával více než 60 mláďat. Makovští ochranáři proto přivezli ze záchranné stanice Huslík u Poděbrad dva handicapované čápy, a jak se zdá, s jedním z nich si Johanka už na hnězdě klapne. Na fotografii Jiřina Račanová a Kristýna Nohejlová s poděbradskými čápy. **LIBOR ŠEJNA, Makov**

SENIOR KVIZ-TOUR: Ve středu 11. března se uskutečnila soutěž, kterou poskytl morální záštitu starosta Michal Čapek a zahájil ji senátor Tomáš Fiala. Zvítězil tým Senior klubu ZVVZ Milevsko, 2. místo obsadil tým Kantorky z Písku a 3. místo tým SNN Protivín. Všichni postoupili do krajského kola Senior kviz-tour.
JAROSLAV POSPÍŠIL, Seniorská rada Písek

SUDOMĚŘ 2026

Letos si připomínáme 606. výročí slavné bitvy u Sudoměře. V sobotu 28. března se opět odehraje rekonstrukce vítězství husitů nad přesilou křižáků ze Strakonice a železných pánů od Kutné Hory v podání Plzeňského Landfrýdu. Bohatý program v okolí památníku Jana Žižky začne v 10 hodin – dobový tábor a tržiště, šermířské souboje, rytíře na koních, půvabné tanečnice, hry pro děti i ukázky sokolnictví. Po celý den bude znít středověká hudba. V 11:30 se uskuteční husitská bohoslužba. Slavnostní zahájení u památníku Jana Žižky je naplánováno na 13 hodin, rekonstrukce bitvy ve 14 a v 16 hodin.

Na vaši účast se těší obec Čejetice, Plzeňský Landfrýd z. s., 1. Etalon z. s a Církev československá husitská

Vážení čtenáři, milé čtenářky,

dnes se na Vás chci obrátit s prosbou, abyste se pokud možno aktivněji zapojili do přípravy dalších čísel Píseckého světa. Na následujících stránkách si můžete přečíst o mnoha akcích, které se chystají v Písku a okolí. Ale také se někteří naši spoluobčané konečně odhodlávají zveřejnit své názory na různá témata, která jsou aktuální v našem krásném městě nad Otavou...

Bliží se komunální volby, a tak se brzy začnou zástupci různých politických uskupení navzájem trumfovat ve slibech, nabízených výměnou za naše hlasy – a pochopitelně také v kritizování všeho, co se v minulosti rozhodlo a uskutečnilo... Zkusme si ale utvářet vlastní názory, na podkladě skutečných argumentů, a ne planých slibů. Nenechme se balamutit (jak o tom píše například Andrej Rády) – a nestyďte se zveřejnit, co si o tom myslíte. Pojďme diskutovat a promyšlet možná řešení z různých stran a možných pohledů – protože jen tak můžeme spoluutvářet naši budoucnost. **Pojďme raději stavět mosty než vykopávat příkopy...** Díky předem za Vaše příspěvky (i ty finanční :-)

ZDENKA JELENOVÁ

DUHOVÉ DIVADLO 2026

celostátní divadelní přehlídka waldorfských škol v Písku 19. ročník se uskuteční 3. – 6. června. Doprovodný program: beseda s Martinem Myšičkou 4. 6. od 20 hodin v Divadle Fr. Šrámka.

Tyto noviny pro vás vydává neziskový spolek Občanské sdružení PÍSECKÝ SVĚT

Zároveň provozujeme web www.piseckysvet.cz a můžete nás sledovat i na **FB**. K další existenci Píseckého světa můžete přispět dobrovolným příspěvkem.

Uvítáme nové partnery, autory a další spolupracovníky.

Nepobíráme dotace a nejsme spojeni s politickými zájmy. Nabízíme vám prostor k vyjádření, přispíváme k transparentnosti radnice, podporujeme **MÍSTNÍ** neziskové, kulturní, sportovní, sociální a charitativní projekty, školy a ekologickou osvětu.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU

(jednorázový či jako měsíční příkaz) můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Transparentní účet, veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B., každý dárcce může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci pro daňové přiznání.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, zvláště pak těm, kdo nás podporují pravidelně.

Prázdninová zábavná čísla se Švagrem

ŠVAGR strávil jarní prázdniny již potřetí v Horažďovicích. Týden si s námi užilo 20 dětí ve věku 5-17 let z DD Písek, Zvíkov a Volyně, staralo se o ně 10 dobrovolníků. Tentokrát byla hlavním tématem tábora ČÍSLA. Měřili jsme sebe, ulice, domy, teplotu, obvod ruky, skok do dálky i běžeckou dráhu. Početili jsme kostky, nákup, popelnice i dobré skutky. Čísla jsme malovali, modelovali, vystřihovali, hledali a fotili... Skákali jsme panáka, hráli vrchcáby i bingo. Víte, v kolika písničkách a pohádkách jsou kouzelná čísla? My už ano. Čísla jsou všude kolem a my je díky ŠVAGRU umíme hledat a nebojíme se jich.

VLADIMÍRA ZBORNÍKOVÁ
Foto Martin Zborník

Populismus je tím pravým drakem v komunální politice

V únorovém čísle Píseckého světa vyšel článek Ing. Pavla Šebeleho z uskupení Volba pro město – Občané Písku s názvem Zopakujeme si v říjnu referendum, ať v komunálních volbách po roce opět zvítězí občané.

Proč ne... Stejný článek se mi objevil také 3. března ve facebookové skupině Písek je naše město (i nejméně v jedné další) a já jsem jej komentoval stručně: „Když populismus – tak takhle...“ Ing. Šebele na můj komentář opáčil: „V čem vidíte populismus? Že by lidé měli na něco vliv a mohli sami rozhodovat? To je skutečná demokracie, ne populismus. To, co se tu praktikuje nyní, je oligarchie, vládá úzké skupiny politiků a úředníků, zkusíte alespoň slovník cizích slov.“

Tak jsem ten slovník „zkusil“. Cituji: „Populismus (z lat. populus – lid) je politický styl a strategie usilující o získání přízně voličů za každou cenu, často podbízením se, sliby a zjednodušováním složitých problémů. Vyznačuje se rozdělováním společnosti na „morálně čistý lid“ a „zkorumpované elity“. Populisté často využívají emoce, nacionalismus a anti-vládní postoje. Hlavními znaky populismu jsou

- Podbízení: Snaha zalíbit se masám, sliby cehokoliv bez ohledu na realitu.
- Anti-elitářství: Vymezování se proti zavedeným politickým stranám a institucím (establishmentu).
- Emocionální rétorika: Používání jednoduchých hesel a apel na city voličů.

Chci tobogán z věže!

Zn.: Nudím se

Písečtí radní hýří skvělými nápady! Přestože není Silvestr, srší jako ohňostroj, jeden nápad lepší než druhý! Jen jsme zažehnali spalovnu, už se na nás řítí další jobovka: Město v moři lesů bude asi za chvíli spíše městem v moři singltreků. Část cyklistické veřejnosti se prý nudí, jezdit v přírodním parku po asfaltu už je nebaví a chtějí vybudovat stezky přímo mezi stromy. To aspoň tvrdí někteří naši zastupitelé. Že se přitom zničí značná část lesa (a zbytečně se proinvestují miliony), zřejmě nikomu nevádí. Příroda je nuda a peněz až moc. No fajn, a co dál?

Třeba ty slibované vodní lyže na Šarláku, lyžaři se přeče taky v létě nudí. Vyženeme kachny a labuť, stejně jsou nudné.

Nudící se plavci budou mít svůj aquapark, ale co pejskaři? Uděláme jim zábavnou agility dráhu uprostřed náměstí?

Včelaři se jistě také občas nudí. Jsem pro rozmístění úlů v městských parcích a u dětských hřišť.

A co majitelé motorových člunů? Ti se ve městě

• Obrana „obyčejného člověka“: Stylizace politiků do role ochránců zájmů lidu.“

Zkusme se na předmětný článek podívat na základě této definice. Významová opozice „morálně čistý lid a zkorumpované elity“ čiší z formulací: „Lidé nepodlehli nepravdivé propagandě města...“ nebo „Postavili se zvůli a aroganci politiků...“ „Zprivatizovali si Písek, aby mohli prosazovat svoje nerozumné „akcičky“.“

Emocionální náboj formulacím ve zmíněném článku vskutku nechýbí: „V referendu jsme „zabili draka“ spalovací lobby...“ Anti-vládními, v tomto případě anti-radničními, postoji je článek proškovan: „Rozhoduje jen úzká skupina politiků a úředníků...“ „Je třeba, aby si občané vzali moc do svých rukou...“ – jako bych slyšel ozvěnu Klémova hlasu z balkonu paláce Kinských na pražském Staromáku...

Chybí snad v článku Volby pro město podbízení? Tvrzení: „I rozpočet města patří občanům, jsou to jejich peníze, a mají právo z něj něco mít, a o něm spolurozhodovat,“ dává tušit, že i toto politické uskupení nabízí lidem líbivou nepravdu. Nebo snad změni ústavu a další zákony našeho státu a zavede přímou demokracii, kde každý budeme mít „něco“ nejen z našich daní, ale také z daní přerodělovaných a vybraných od občanů někde úplně jinde. Chce snad pan Ing. Šebele vést lid písecký k přímé demokracii a rozestavit kádě u Kamenného mostu? Jeden pokus tu už kdysi byl, ale neosvědčil se.

nudí nejvíc. Vymyslí pro ně písečtí radní úpravu řeky a říčních břehů, aby se mohli nerušeně prohánět mezi mosty? Co takhle přístav místo náplavky? Samozřejmě patří rovněž zpoplatněný. To je nápad! A lidé, kterým vadí hluk, si můžou – a to prosím zdarma – nafasovat na úřadě špunty do uší.

Kdy už konečně ti odpovědní a „mocní“ pochopí, že příroda je na prvním místě? A že prachy nejsou všechno? Pokud jim tohle připadá nudné, jsou to spíš mocní „nemocní“ – a nemocní patří do nemocnice, a ne na radnici. Navrhuji proto vybudovat pro ně nový nemocniční pavilon. Samozřejmě uzavřené oddělení. Kdyby se nudili, dáme jim kostky. Ať si staví. Tu singltrek, tam tobogán přímo z kostelní věže. Nudě je třeba zabránit za každou cenu!

Poznámka na závěr: Pokud vás tenhle článek nudí, jděte si stavět kryt. Opravdová sranda totiž nastane, až se nám začnou nudit sváteční střelci.

MARTINA POŽIVLOVÁ,
Písek – Smrkovice

Anti-elitářství je spolehlivý nástroj příštích elit k odstranění těch stávajících. Příslušná mantra zní takto: „Nekandidujeme proto, abychom získali moc pro sebe, tak jak to budou dělat všechny ostatní politické strany, ale kandidujeme proto, aby se rozhodování a moc dostala do rukou občanů.“ Co jiného než populismus a „obrana obyčejného člověka“ jsou „obrazy“ jako: „Jednou z našich priorit je také zavedení autonomie okrajových městských částí... Prosazujeme princip, že o tom, co se v jednotlivých částech města bude dít, mají rozhodovat lidé, kteří tam žijí.“ Ti snad přestanou být sami sebou, nebudou mít protichůdné názory a všichni se bezmyšlenkovitě upnou na Volba pro město – Občané Písku? Či snad máme zakládat uliční výbory a prosazovat své názory v nich a například proti plánům výboru ze sousední ulice? Jenže to skončíme zase u té panem inženýrem zatracované zastupitelské demokracie.

Pokračovat možno dalšími příklady vybranými z původního článku. Slíbit dnes, že za několik let budou ceny bytů o 30 % nižší než ceny dosahované developery, zní báječně, jednoduše Sibyla... Zřejmě také pro obyvatele okolí Prahy, kde se o ně postará to samé družstvo, které se v Písku postará o nás. Uskupení vskutku nechýbí odvaha, anebo jen využívá jednu ze svobod té zatracené zastupitelské demokracie? Výrok: „Když nic neuděláme, nic se nezmění, budou zvolení zase ti samí lidé a dál budou poškozovat Písek,“ totiž hraničí přinejmenším s trestným činem pomluvy.

Nejsem členem a vlastně ani přívržencem kterékoli strany nebo sročení zapojených do písecké komunální politiky. Ani nejsem tak naivní, abych si myslel, že ve volbách zvítězí jediný vykupitel, který nebude uzavírat politické kšefty v rámci kóalice. Ve zdejších volbách se snažím dát hlas těm, u nichž mám představu, že jim (kromě jiného – a mám pocit, že tam je pokaždé i něco „jiného“) jde o prosperitu obce, vytváření pracovních příležitostí nejen pro dělnická povolání a pracovní místa ve službách a snad i lepší budoucí, aby Písek obstál v konkurenci okolních měst a nechřadl na úrovni „ráje“ důchodců. Ostatně, všimli jste si, že v plamenném drakobijském bajajovském provolání zcela chybí témata jako kultura a umění? Ta ilustrační pouťová malůvka od umělé inteligence mi jako politický program našlápnutého sročení občanů vskutku nestačí.

ANDREJ RÁDY

P.S.: Někdy bychom mohli diskutovat na téma demokracie. Na můj vkus je tento termín až nemilosrdně znásilňován bez jakékoli definice.

CHCETE ZVEŘEJNIT SVŮJ NÁZOR?

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické ohlasy.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvte na předání textu na tel. 607 777 993.

Zprávičky z Písku a okolí

Kemp z přestavěné staré vodárny začne veřejnosti sloužit letos

Část areálu bývalé vodárny nacházející se na pravém břehu Otavy na okraji Písku se promění na volnočasový areál s kempem se zázemím pro stany, karavany a obytná auta. Součástí je i tělocvična, která bude sloužit široké veřejnosti. Areál bude v provozu již tuto sezonu. Turisté tu budou mít k dispozici 30 míst pro stany, jedenáct karavanových stání, mimo areál pak budou další čtyři celoroční stání pro obytná auta či karavany. „Areál, který město vybuodovalo s pomocí dotace, bude provozovat písecká společnost LezeTop, s. r. o., jež ve městě již řadu let úspěšně provozuje lezecké centrum. Prostory získala do nájmu na základě výběrového řízení. Má v plánu využívat pro svou činnost v budoucnu i další objekty, které se v areálu nacházejí. V nájmu tu bude 15 let,“ řekla místostarostka Petra Trambová. Z rozpočtu by město mělo vynaložit 27 milionů korun, dalších 26 mil. pokryje dotace MPO. -MŮ-

Přístavba ZŠ Cesta už slouží

Základní škola Cesta v Písku v neděli 1. března slavnostně otevřela nový pavilon, který poskytne kvalitní zázemí pro výuku. Slavnostní akce se zúčastnilo

přibližně 500 lidí z řad rodičů, žáků, zaměstnanců, podporovatelů školy i veřejnosti z Písku a okolí. Pozvání přijal také místopředseda Poslanecké sněmovny Jan Bartošek, který projekt dlouhodobě podporuje. Od pondělí 2. března začala škola nově prostory plně využívat. Přístavba poskytuje čtyři moderní odborné učebny, zázemí pro školní družinu, školní klub i školní poradenské pracoviště.

Celkové náklady na přístavbu nového pavilonu činily 69 mil. korun. Škola získala dotaci z IROPu ve výši 40 mil. korun. Zbývající část 29 mil. korun musí zaplatit z vlastních zdrojů. Dárci přispěli 14,6 mil. Stále je možné přispívat na účet veřejné sbírky: 2602738271/2010. VS: Vaše telefonní číslo. Všem dárcům děkujeme.

RICHARD VÁŇA, ředitel školy

INZERCE

GALERIE DRAGON

PÁTEK 17. 4.
V 17.00 HOD

TVÁŘE PÍSKU

KATEŘINA NEUMANNOVÁ

Prvním hostem projektu „Tváře Písku“, který představí významné osobnosti spjaté s městem Písek, bude olympijská vítězka a mistryně světa v běhu na lyžích Kateřina Neumannová.

MĚSTO PÍSEK J+J Facility cz Digiteo HEYCO ROMAN DRAGON OTAVA

יום השואה Jom ha-Šoa

14. dubna od 14:00
nádvoří Prácheňského muzea v Písku

VEŘEJNÉ ČTENÍ Jmen obětí holocaustu 2026

... je maraton čtení jmen a stručných osudů obětí nacistické perzekuce, mužů, žen a dětí, kteří byli zavražděni během druhé světové války.

Doprovodný program
10:00 – přednáška historika Mgr. Jana Kotálka o Richardu Weinerovi v přednáškovém sále muzea básně Richarda Weinerja
čištění kamenů zmizelých

AKCE SE KONÁ POD ZÁŠTITOU VEJVYSTAVENECTVÍ STÁTU ISRAEL V ČESKÉ REPUBLICE.

Od hřebčince po Švimberk – ke dvěma rozhodnutím píseckých zastupitelů

Ačkoli bylo březnové zastupitelstvo obsahově poměrně bohaté, rád bych zmínil dva body, které nejsou pro novináře na první pohled tolik atraktivní, ale považují je za důležité.

Začnu hřebčincem. Kolem krásného sídla Zemské i hřebčince vede chodník a silnice – ta „stará“ na Semice. Nově ji lemují cyklostezka. Nachází se zde také pomníček setkání americké a Rudé armády. A tady to „hezčí“ v podstatě končí.

Chodník kolem samotného hřebčince je dlouhodobě ve špatném stavu. Hřebčinec jako státní organizace jeho opravu neměl mezi prioritami, a i proto se město snaží získat ho do své správy. Jak zaznělo na zastupitelstvu, jednání se táhnou už řadu let bez viditelného výsledku.

Aktuálním návrhem je směna pozemků – město by získalo chodník a na oplátku poskytlo louku, kterou hřebčinec využívá jako výběh pro hříbata a za kterou městu odvádí pachtovné. Na zastupitelském klubu zazněla námitka finanční nevýhodnosti tohoto kroku. Podrobnou analýzu připravil předseda finančního výboru Jiří Černý

a jeho pohled respektuji. Pro mě ale bylo důležité i další hledisko – stav stromů na daném pozemku. U jednoho zlomeného stromu jsme zde již v minulosti zasahovali a vedoucí odboru životního prostředí potvrdil, že stav dřevin není dobrý. A to byl pro mě rozhodující moment. Bezpečnost řidičů, cyklistů i chodců je pro mě prioritou. Pokud se vlastník dlouhodobě nevěnuje stavu infrastruktury a bezpečnosti jejich uživatelů, musí zasáhnout město. Proto jsem návrh, i přes nesouhlas našeho zastupitelského klubu, podpořil. Věřím, že se řešení podaří posunout co nejdříve.

Druhým bodem, který jsem interpeloval spolu s radním pro životní prostředí Martinem Brožem, je záměr vybudovat velkokapacitní recyklační zařízení na vrchu Švimberk. Tento záměr zatím není mezi veřejností příliš známý. Na první pohled by se mohlo zdát, že do průmyslové zóny

patří. Jenže Švimberk je nejvýše položené místo nad touto zónou, v těsné blízkosti vojenského hřbitova.

Plánovaná recyklační linka má mít kapacitu až 250 000 tun ročně a může generovat provoz kolem stovky nákladních vozidel denně. Rozpylová studie připouští možnou zátěž například pro sídliště Portyč, Oldřichov nebo Topělec. O městské části Purkratice ani nemluvě – jejich osadní výbor má záměr obavy už nyní.

Nejsem odpůrcem recyklace. Nerozumím však zvolenému umístění. Řadu připomínek k projektu ostatně zpracoval i odbor životního prostředí.

Písek je město obklopené lesy, ležící v údolí mezi kopci, s řekou. Vše, co do tohoto prostoru vypustíme, se nám také vrátí. Typickým příkladem je Jitex – jeho odpary z barevny jsou častým předmětem stížností. Zvykli jsme si na čistý vzduch a kvalitní životní prostředí. A právě to je hodnota, kterou bychom měli chránit.

LUKÁŠ NEBES
člen Zastupitelstva města Písku

Přijďte na přednášku „Zapojení občanů do rozhodování o městě“

12. dubna 2026 od 17:00 h,
Víceúčelová hala ELIM, Výstaviště

Témata: Proč je důležité zapojovat občany do přípravy městských projektů • Jak oslovit veřejnost a motivovat ji k účasti • Jak mohou města využívat znalosti svých obyvatel? Přednáší **Ing. arch. Petr Klápště** – odborník na participativní plánování, dlouhodobě se věnuje zapojování veřejnosti do plánování měst a obcí. Spolupracoval na řadě projektů po celé České republice, kde pomáhal nastavovat procesy zapojení veřejnosti a komunikace mezi občany, samosprávou a odborníky. Ve svých přednáškách nabízí praktické zkušenosti, konkrétní příklady i doporučení, jak participaci dělat smysluplně a efektivně.

Pořádá: Volba pro Město – občané Písku, Spolek pro dobrý život v Písku z.s.

V okolí Písku vyrostly bariéry pro ochranu obojživelníků

Stovky metrů dlouhé bariéry vyrostly v uplynulých týdnech kolem několika rybníků v okolí Písku. Jejich cílem je ochránit obojživelníky při jejich jarním tahu na rozmnožiště, brání jim totiž v přecházení poměrně rušných komunikací.

„Vzhledem k výraznému oteplení se žáby a čolci již začali přesouvat k vodním plochám, proto každý den kontroluje okolí bariér proškolená obsluha, která zvířata bezpečně přenáší k rybníkům,“ řekla **Zlata Strieblíková** z odboru životního prostředí Městského úřadu Písek, který na opatřeních spolupracuje s odbornou firmou Soprea agilis, s. r. o.

Dočasné bariéry jsou nainstalovány v okolí rybníků Topělecký, Čekal, Vlasecký, Landa, Novovrážský a Kopcovatý, a to v úsecích, kde obojživelníci tradičně přecházejí komunikace a kde by jinak docházelo k jejich masivnímu úhynu pod koly aut. „Migrace obojživelníků vzhledem k poměrně vysokým teplotám už začala. První jedinci byli zaznamenáni a odchytni už v pondělí 23. února, jednalo se o ropuchu obecnou, skokana štihlého, čolka obecného a horského, rosníčku zelenou a skokana zeleného,“ uvedla **Anna Kovaříková** z firmy Soprea agilis. „Každý den se bariéry kontrolují a proškolená obsluha zvířata bezpečně přenáší přes komunikaci směrem k rybníkům. Současně je prostřednictvím mobilní aplikace vedena podrobná evidence počtu, druhů a pohlaví migrujících jedinců, která bude důležitým podkladem pro

další ochranná opatření a dlouhodobé sledování populací obojživelníků,“ poznamenal **David Schwedt** z odboru životního prostředí. Zároveň požádal řidiče, kteří projíždějí kolem bariér, aby v jejich okolí dbali zvýšené opatrnosti.

Odbor životního prostředí žádá také veřejnost, aby nemanipulovala s odchytynými nádobami, nevypouštěla ani nepřemisťovala zachycené živočichy a nepoškozovala instalované bariéry. Každý zásah do systému může totiž ovlivnit přesnost sbíraných dat, která jsou klíčová pro vyhodnocení úspěšnosti opatření a další ochranu obojživelníků v regionu.

PETRA MĚŠŤANOVÁ, tisková mluvčí

Sobota 18. dubna: Zahájení cykloturistické sezóny v Písku

V sobotu 18. dubna se v místě startu Švejtkovy soboty v areálu CYKLOŠVEC Písek, U Hřebčince 2509, můžete setkat s přáteli a zahájit cykloturistickou sezonu na Písecku! V době od 9 do 12 hodin zde obdržíte účastnický list s mapou, popisem vybrané trasy, QR kódem a tipy na památky a zajímavosti v okolí trasy.

A které trasy letos organizátoři nabídnou? Na jaře pro začátek malou ochutnávku (velká Švejtkova sobota se uskuteční až 29. srpna). Zhruba třicetkilometrová trasa za poznáním Písecka nasměruje účastníky kolem Zemského hřebčince nejdříve do Semic. Odtud po cyklostezce kolem Klášterských rybníků až do Smrkovic a dále do Putim. Hotová je část cyklostezky kolem železniční trati. Putim připomíná dobrého vojáka Švejka, a to nejen jeho sochou v životní velikosti.

Připomíná také lidového českého supermana z díla Jindřicha Šimona Baara sedláka Jana Cimburu. Dalším cílem je Muzeum v Ražicích a pak také Národní přírodní památka Řežabinec. Následně kolem tohoto rybníka přes Putim a podél

řeky Otavy do Písku. Pokud to účastníci stihnou do 16 hodin s účastnickým listem, potvrzeným u razítkových míst, obdrží pamětní list. Organizátoři by rádi nabídli možnost přihlásit se elektronicky předem za 30 Kč, na místě za 50 Kč.

Co za to? Setkání se Švejtkem, tombola, nové info materiály od Jihočeské centrály cestovního ruchu, občerstvení včetně nealkoholického PITO

Jarní úklid Jarníku a Píseckých hor

Odbor KČT ČPA, TIC Písek, Cyklošvec, Platan Protivín, chata Živec pořádají v sobotu 25. 4. třetí ročník akce s Veverčákem Zdravíkem a Bosonožkou Julií přes Cyklošvec na Jarník a Živec. Záštitu poskytují senátor MUDr. Tomáš Fiala a cestovatel Pavel Pavel.

- 1. Startovní razítko 9.00-10.00 Turistické informační centrum královského města Písku. Doporučujeme vlastní sáček na odpadky, případně vydáme. Startovné 10 Kč, členové KČT s Turistickým deníkem nebo Pohádkovým pasem 5 Kč. Trasa z TIC je libovolná.
- 2. Kontrolní razítko nepovinné v Cyklošvec 9.15-11.15, možnost kontroly elektrokol, kol a kočárků pro sběrače zdarma...
- 3. Razítko na rozhledně Jarník 10.30- 13.35.
- 4. Cílové razítko 10.30 – 14.00, diplomky, překvapivé odměny: chata Živec u vozíku na sesbíraný odpad. Setkání sběratelů Turistických vizitek a známek.

PROGRAM V CÍLI: odměna dle množství přineseného odpadu. Pamětní diplomek od spisovatele Hynka Klimka alias Veverčáka Zdravíka u velkého obrazu Verčáka a Bosonožky. Možnost opekání buřtíků, harmonika, kytara, pétanque, T-vizitky a známky...

INFO: tel. 602 443 189, tel.: 602 443 189, mapcentrum@seznam.cz, Facebook: Pohádkové království, www.pohadkovekralovstvi.cz.

Marcel Goetz, Tomáš Franců ml., Hynek Klímecký, Karel Švec, Petr Teringl...

z pivovaru Samson, které nabídne k ochutnání robot Alfa. A také mimořádnou příležitostí: otestovat kola a elektrokola můžete ZDARMA ve čtvrtek 16. 4. od 9 do 17 h, v pátek 17. 4. od 9 do 17 h a v sobotu 18. 4. v době od 9 do 16 h, a to v prodejnách CYKLOŠVEC v Písku, U Hřebčince, a také v Českých Budějovicích, Lidická 179.

Organizátoři se připojují k výzvě ČSOP Uklidme svět. Letos se již 27. března odpoledne zaměří na cyklostezky z Písku do Semic a Smrkovic a také jejich propojení kolem Klášterských rybníků. Další info: www.cyklosvec.cz/svejtkova-sobota

JAROSLAV POSPÍŠIL

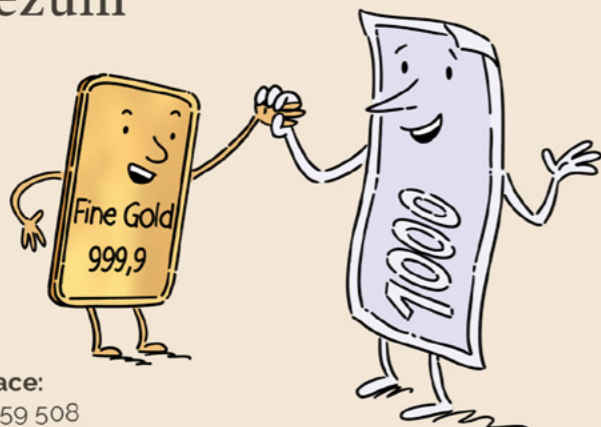
INZERCE

MONTEA CZ s.r.o.
ELEKTROINSTALACE
TEPELNÁ ČERPADLA, KLIMATIZACE
MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz
DOBŘÍ KONTAKT (+420) 605 585 459

Golden Gate

Vracíme penězům hodnotu

Ochrňte své úspory nákupem fyzického zlata a stříbra

Kontakt pro bližší informace:
Lenka Klečácká, tel.: 777 159 508
e-mail: lenka.klecacka@goldengate.cz
www.lenkaklecacka.cz

INZERCE

Kontaktujte nás
+420 775 431 237
www.fleesh.cz
fleesh@fleesh.cz

Stavební firma
FLEESH Limited
Rodinná firma působící v oboru od roku 2009. Přinášíme komplexní řešení pro Vaše projekty.

Naše služby
Kompletní rekonstrukce
Novostavby na klíč
Přestavby a atypické projekty

Galerie Dragoun: Jaroslav Gebr, Z Písku do Hollywoodu

Jaroslav Gebr se narodil 26. května 1926 a v roce 1936 se s rodiči přestěhoval trvale do Písku. Výstava u příležitosti 100. výročí narození tohoto umělce bude zahájena v písecké Galerii Dragoun v sobotu 28. března v 17 hodin.

Jaroslav Gebr, význačný portrétista a všestranný umělec v oboru malířství, je sice rodák z Lužnice u Třeboně, avšak většinu života prožil v Písku a potom na studiích ve Zlíně a v Praze. Považovala jsem za smysluplné uspořádat Gebrovu výstavu u příležitosti jeho 100. výročí narození právě v galerii, která nese jméno jeho přítele z mládí, soupevníka ze studií na Akademii výtvarných umění v Praze, píseckého malíře Františka Romana Dragouna.

Po ukončení měšťanské školy navštěvoval Jaroslav Gebr Umělecko-průmyslovou školu dekorativních umění ve Zlíně. Po skončení války byl přijat na Akademii výtvarných umění v Praze, kde studoval v ateliéru prof. Jakuba Obrovského. Studium na Akademii vzhledem k následujícím politickým událostem nedokončil.

Jaroslav Gebr

Po únorovém puči v roce 1948 se ihned rozhodl pro emigraci. Politický i umělecký vývoj pod vedením komunistické strany, diktovaný Sovětským svazem, byl pro Jaroslava Gebra jako člověka i jako umělce naprosto nepřijatelný. A tak 25. února 1949, v den oslav „Vítězného února“, přechází ilegálně hranice v Železném Rudě ještě s jedním přítelem sochařem a se svojí pozdější manželkou Adélou. Začíná další etapa jeho uměleckého vývoje, ale i života českého emigranta, který v žádném případě nebyl procházkou růžovou zahradou. Již během ročního pobytu v Německu vytvořil v roce 1949 první rozměrnější malbu na zakázku pro Českou radu v exilu s názvem Exulantská kompozice, která je umístěna ve Washingtonu.

Asi po tomto pobytu v Německu přichází nabídka do jihoamerické Kolumbie do Bogoty, kde vytváří nástěnné malby pro kostel sv. Rocha a kostel sv. Kateřiny. Současně se věnuje práci na portrétech, vystavuje v různých galeriích a získává si stále vzrůstající uměleckou reputaci.

Důležitá etapa jeho uměleckého působení se začíná v roce 1959, kdy dostává nabídku pracovat jako výtvarník ve filmovém průmyslu, a to hned u pověstné společnosti Metro Goldwyn Meyer. Stěhuje se do Los Angeles, které se stává jeho trvalým domovem. Spolupracuje se společností

MGM na tak význačných filmech, jakými jsou My Fair Lady a Za zvuků hudby. Portrétuje významné hollywoodské herce a herečky (Kim Nowak, Loretta Young, Robert Mitchum, Orson Welles, Fernando Lamas). Od této společnosti přechází po osmi letech k filmové společnosti Universal Studios, kde působí až do konce své kariéry v oddělení scénografie. Pracuje zde na celé řadě významných filmů, jako např. Noční galerie, spolupracuje s řadou významných režisérů (např. Boris Sagal a Steven Spielberg) a portrétuje mnoho dalších populárních herců. Všestrannost jeho umění se uplatňuje i v řadě televizních programů. Jmenujme např. seriály: Kojak, Colombo, Battlestar Galactica, To je vražda, napsala, Neuvěřitelné příběhy, Podraz s Robertem Redfordem a Paulem Neumannem v hlavních rolích, který získal filmového Oscara. Dalšími významnými filmy, na kterých se podílel, byly Zjizvená tvář, Xanadu, Kočičí lidé, Malá, menší a ještě menší, aj.

Jaroslav Gebr maluje ještě před digitální revolucí ručně všechna filmová pozadí i plakáty a veškeré propagační filmové materiály.

Kromě trvalé spolupráce s Universal Studios pracuje na zakázkách pro televizní studia i soukromé osoby, a to jsou právě portréty nejruznějších osobností a filmových hvězd, nebo obchodní americkou armádou v roce 1975 k dvoustému výročí Dne nezávislosti, v soutěži uspěl a jeho obraz k této příležitosti je umístěn v Pentagonu. Vyhrál i další soutěž vypsanou americkou námořní vojenskou korporací a tento obraz visí na velitelství ve Washingtonu. Jeho dílo zahrnuje velký rozsah působnosti, jeho nástěnné malby zdobí nejpočetnější casina v Las Vegas, jako je Ceasars Palace, podle jeho návrhu byla vyhotovena plastika předávaná každoročně jako ocenění absolventům Právnické fakulty v San Franciscu.

Portrét paní Vaňkové z Písku, sbírky PM

Portrét herce Petera Falka, velkoformátový tisk

V roce 1984 mu bylo uděleno nejvyšší uznání za celoživotní práci ve filmovém průmyslu a byl jmenován členem Filmové akademie, která každoročně uděluje „Oscary“.

Jaroslav Gebr po roce 1989 každoročně navštěvoval svoji vlast, často pobýval u svých přátel v Písku a někdy býval i hostem na vernisážích v galerii Prácheňského muzea. Jezdívá rád do Prahy a na Moravu, odkud pocházela jeho manželka Adéla, skvělá zpěvačka moravských písní. V roce 1997 připravilo muzeum Gebrovu výstavu v Malé galerii v přízemí a v roce 2014, rok po jeho úmrtí, vzpomínkovou výstavu Jednoho dne, na parkánech muzea. Vernisáže se účastnil i absolvent písecké gymnázia PhDr. Jaroslav Šedivý, první polistopadový velvyslanec České republiky ve Francii, pozdější ministr zahraničí ČR a velvyslanec v Belgii, Lucembursku a Švýcarsku. Seznámili se po roce 1989 u společných přátel v Písku.

Jaroslav Gebr nikdy nezapomněl na svoji vlast, své písecké kamarádce z mládí, když ho navštívila v Americe řekl: „Vidíš, tam vzadu na zahradě na tom kopečku s borovicemi mám svoji malou Šobrovnu.“ Jaroslav Gebr zemřel 7. 2. 2013 v Los Angeles. Jeho přáním bylo spočinout v milovaném Písku, což jeho rodina splnila, a velký malíř se tak natrvalo vrátil domů. Nyní jsou obrazy Jaroslava Gebra vystavovány do 16. května v galerii, která nese jméno jeho dávného přítele z mládí. Životní kruh se tak symbolicky uzavřel.

Velké poděkování za přípravu výstavy patří malířovu synovi Thomasi Gebrovi z USA a písecké přítelkyni malíře paní Růženě Černíkové a její rodině. Za zapůjčené obrazy děkujeme Prácheňskému muzeu v Písku a mnoha majitelům, kteří poskytli pro výstavu obrazy ze svých soukromých sbírek. Za převoz obrazů, zhotovení fotografií pro tiskové materiály výstavy a finanční podporu patří poděkování Michalu Mašíkovi.

Zvláštní poděkování patří Thomasi Gebrovi za správu výtvarné pozůstalosti otce, za poskytnutí exkluzivních tisků portrétů předních amerických filmových herců a finanční podporu výstavy.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ
kurátorka výstavy

Písek ožije kreativitou: Sladovna chystá dobrodružné hřiště i poctu Radku Pilařovi

Galerie Sladovna připravuje Ateliér Radka Pilaře jako poctu k nedožitým 95. narozeninám píseckého rodáka. Od 18. dubna do 24. května 2026 vznikne v prostoru sídliště Portyč dočasné dobrodružné hřiště a otevřený prostor pro tvoření a setkávání. Zde si děti s pomocí skutečného nářadí vybudují svůj vlastní svět. Tato akce je zároveň pomyslným předvojem oblíbeného festivalu Pískoviště, který se letos uskuteční 22.–24. května 2026 opět ve venkovním areálu plaveckého bazénu.

Významným milníkem letošní sezony je otevření Ateliéru Radka Pilaře. Tento živý prostor pro tvorbu vzniká jako pocta k nedožitým 95. narozeninám významného umělce a píseckého rodáka, jehož hravost je pro Sladovnu dlouhodobou inspirací.

„Ateliér umožní návštěvníkům dívat se na svět Pilařovými očima a objevovat způsob, jak v obyčejných věcech vidět ty neobyčejné,“ zve ředitel Sladovny Adam Langer. Slavnostní vernisáž proběhne 23. dubna přímo v prostorách Sladovny.

Adventure Playground – dobrodružné hřiště opět v Písku

Po úspěchu loňské premiéry, kdy Sladovna poprvé v jižních Čechách představila koncept „dobrodružného hřiště“, se tento unikátní projekt vrací. Adventure Playground není obyčejné hřiště s klouzačkami. Je to prostor, který si děti tvoří samy z recyklovaných materiálů. Pod dohledem proškolených lektorů pracují s pilami, kladivy a hřebíky, čímž rozvíjejí nejen svou manuální zručnost, ale i zodpovědnost, schopnost plánování a spolupráci s ostatními.

Loňská zkušenost ukázala, že o tento typ aktivity je mimořádný zájem. Během několika

dnů hřiště navštívilo téměř 200 žáků škol a další stovky návštěvníků z řad veřejnosti. „Nadšení bylo obrovské, u školních skupin jsme pozorovali stoprocentní zapojení všech účastníků. Dostávali jsme skvělou zpětnou vazbu a děti jsme často nemohli od rozdělané práce ani odtrhnout,“ vzpomíná Martin Zborník, jeden z hlavních iniciátorů a realizátorů Adventure Playground v Písku. „Děti i rodiče se nás opakovaně ptali, zda by dobrodružné hřiště nemohlo fungovat déle. Jsme rádi, že díky podpoře partnerů můžeme tento zážitek zprostředkovat v Písku znovu,“ doplňuje Vendula Petruňová z organizačního týmu.

Laboratoř na cestách: Umění a udržitelnost

Program na Portyči doplní také Laboratoř na cestách, mobilní karavan určený pro setkávání, tvoření a sdílení nápadů o místě, kde lidé žijí. Přinese drobné umělecké a smyslové instalace, hry i možnosti zaznamenávat otázky, přání a podněty k budoucnosti lokality a zároveň nabídne příležitost podívat se na toto místo novým pohledem. Cílem není místo „předělat“, ale otevřít bezpečný

foto: Martin Zborník

a přívětivý prostor pro společné chvíle, zvědavost a rozhovor. „Chceme lidem nabídnout prostor, kde mají chuť jen tak pobýt. Proto je součástí laboratoře i možnost drobného občerstvení a dobré kávy, což přirozeně dotváří komunitní charakter celého místa,“ vysvětluje ředitel Sladovny Adam Langer.

Cesta k festivalu Pískoviště

Dubnové akce jsou začátkem nadcházející bohaté sezóny a zároveň pozvánka na festival Pískoviště. Ten se opět vrací do venkovního areálu plaveckého bazénu, kde ve dnech 22.–24. května nabídne rodinám s dětmi víkend plný kreativity a her.

Aktivity na sídlišti Portyč vznikají ve spolupráci Sladovny, Smart Písek a města Písek a jsou součástí mezinárodního projektu Re-Value.

ŠÁRKA FRANTOVÁ, Sladovna Písek

O smyslu hudby a jednom překrásném večeru v Podčáře

Slyšeli jste někdy o Kvílení nebo Botech v kanále? Jsou to názvy kapel, které zahrály na benefičním koncertě pro Ukrajinu s názvem HUDBOU PROTI OKUPACI 24. února v Divadle Pod čarou.

Na den přesně čtyři roky od začátku plnohodnotné ruské invaze do Ukrajiny. Píseckých interpretů nakonec vystoupilo celkem šest. Kromě skupin zmiňovaných v úvodu podpořili humanitární sbírku ještě Hanka Lup Procházková, Congrass, Jiří Holub trio a Plán B.

Večer předčil i ta nejmělejší očekávání. Podle prodaných vstupenek přišlo na akci 171 lidí a vybrané prostředky se celkově přiblížily částce 70 tisíc korun. O příjemné atmosféře svědčily nejen úsměvy návštěvníků, ale také zprávy, které během

následujících dní přicházely organizátorům. Veškeré získané peníze putovaly na projekt Baterie, které zachraňují životy humanitární organizace Koridor UA (více informací: www.koridorua.cz).

Všechny kapely zahrály bez nároku na honorář, za což jim patří obrovský obdiv a dík. Za pomoc bychom rádi ještě písemně poděkovali organizaci Svět v Písku a Aničce Simotové, Divadlu Pod čarou (jmenovitě Janě Kuntové, Danu Čížkovi a Zbyňkovi Konvičkovi), Štěpánce Činátlové, Petru Hladíkovi a Centru kultury a všem dalším,

foto Anastasiia Kiktenko

kteří se na akci podíleli. A zejména všem návštěvníkům a přispěvatelům.

Tento večer potvrdil, že hudba je úžasný dar a má velkou moc spojovat lidi. Pokud jste koncert nestihli, ale chtěli byste přesto přispět na dobrou věc, můžete si najít Koridor UA na webu www.darujme.cz a vybrat si jeden z jejich projektů.

Za pořadatele

KATEŘINA ŠPRDLÍKOVÁ
a **DOMINIK DĚDINA**

Prácheňské muzeum: Jom ha-Šoa, Lipensko, pozdní Řím, Expozice 33, den s veterány

I v dubnu se najde mnoho důvodů, proč zavítat do muzea. Ani na píseckém hradě nezapomínáme, že je tady konečně jaro – kromě tradičních přednášek a nových výstav nabídneme i několik akcí, které se budou konat venku.

Ve výstavních sálech jsou stále k vidění díla malířů Václava Bláhy mladšího a Jiřího Řeřichy, v Chodbě knihovny pak až do 19. 4. můžete stihnout **výstavu o ptáčích hnízdech**. Její návštěvu můžete spojit s komentovanou prohlídkou, kurátor a ornitolog Jiří Šebestian ji pořádá **v pondělí 13. 4. od 17 hod.**

Na konci měsíce hnízda vystřídá **dokumentační výstava Expozice 33**. Většina Písečáků zná stále expozice našeho muzea téměř nazpaměť, však už jsou nainstalované třiatřicet let. Když bylo muzeum v roce 1993 otevřeno, získalo si okamžitě oblibu návštěvníků, působilo moderně, svěže, podle pamětníků dokonce i vesele. Však také v roce 1996 získaly nové expozice významnou evropskou cenu. Výstava Expozice 33 připomene jak rekonstrukci muzea z přelomu 80. a 90. let, tak tehdejší úspěšné výstavní projekty. „*Pozornost bude věnována i tomu, jak byla expozice přijímána odbornou i širokou veřejností a jak tehdy probíhal její přípravný proces: od prvotních konceptů a hledání nového výstavního jazyka až po finální instalaci, která dodnes patří k významným počínům českého muzejnictví*“, popisuje **historik Zdeněk Duda**, který výstavu připravuje. Ta se otevře bez vernisáže 24. 4. a k vidění bude do 21. 6.

Písek se letos potřetí zapojuje do **celostátní akce Jom ha-Šoa – Veřejné čtení jmen obětí holokaustu**, kdy ve stejný den zaznívají na desítkách míst České republiky jména lidí zavražděných během nacistické perzekuce. S myšlenkou

na takovou připomínku přišel Institut Tereziánské iniciativy. Na nádvoří muzea v **úterý 14. dubna** ve 14 hodin studenti připomenou jména konkrétních píseckých obyvatel. Do akce se zapojují i některé písecké střední školy. Zejména pro ně – ale zvana je i veřejnost – je připraven i dopolední doprovodný program. V 10 hodin bude v muzejním sále uvedena **přednáška historika Jana Kotalíka o Richardu Weinerovi**, který byl židovského původu. Jeho básně pak zazní i v rámci čtení ve 14 hodin, poté bude následovat čištění kamenů zmizelých.

Duben je posledním jarním měsícem, ve kterém se budou konat **čtvrteční přednášky**. První z nich zazní 9. 4., kdy **cestovatel Libor Drahoňovský** nabídne **besedu s promítáním fotografií z Lipenska**. Na fotografiích přednášející ukáže například kamenné moře, Čertovu stěnu, nejkrásnější úseky Schwarzenberského kanálu, klášter ve Vyšším Brodě či Vítkův kámen, který je nejvýše položenou hradní zříceninou v Čechách. Nevevnechá ani pozůstatky vodní elektrárny Spiro, v době svého založení bezkonkurenčně největší v celém Rakousku-Uhersku, zaniklou papírnu v Loučovicích, druhou nejstarší elektrifikovanou železnici u nás a v neposlední řadě i samotnou přehradní nádrž Lipno. Neopomine ani tamní zaniklé vsi, které byly po 2. světové válce vysídleny a záměrně zničeny v souvislosti s vytvořením zakázaného hraničního pásma.

Fotografie z rekonstrukce muzea, kterou připomene dokumentační výstava Expozice 33.

Historik umění Viktor Kubík uzavře **16. 4.** svůj letošní římský přednáškový cyklus. Ve svém povídání **Od zlatého věku k civilizaci a umění pozdního Říma** dospěje do 3. století, kdy pomalu končila doba antického blahobytu. Jsou to pořád Římané, ale jiní než v minulých státech, ta kdysi neochvějná sebestojnost mocné říše byla pryč. Stále však byl Řím na vrcholu tehdejší doby, bezkonkurenčně nesrovnatelným se sousedy. Tragické omyly a chyby však začaly pomalu drodit dosavadní pilíře celé civilizace.

Na poslední přednášku, kterou letos na jaře muzeum uvede, přijede **23. 4. historik Lukáš Kopecný**, předseda Společnosti pro moderní dějiny Klatovska. **Heydrichiáda** na přelomu jara a léta 1942 silně zasáhla do života každého obyvatele protektorátu. Písečtí nebyli výjimkou. Kombinace odbroje a udavačů přivedla do města klatovské gestapo, které poslalo na smrt do Spáleného lesa u Klatov jak skupinu důstojníků, tak civilní obyvatele.

Přednáškový muzejní sál však nezůstane prázdný ani poté, protože již **od soboty 25. 4.** zde bude naistalována **výstava Motocykly minulosti**. Ta připomene **50 let činnosti Veteran Car Clubu Písek** a představí veřejnosti svět historických motocyklů i práci nadšenců, kteří je s péčí a trpělivostí vrací zpět do života. Návštěvníci uvidí výběr renovovaných motocyklů z různých období i ukázky klubové činnosti, která přispívá k uchování technického dědictví a připomíná slavnou éru československého průmyslu.

Zahájení výstavy proběhne formou **dne s veterány**. Návštěvníci se tedy **25. 4. od 15 hodin** mohou těšit na bohatý doprovodný program – výstavu historických automobilů, hudbu, občerstvení i program pro děti. Součástí vernisáže bude také slavnostní představení knihy mapující padesát let činnosti Veteran Car Clubu Písek. Celé odpoledne proběhne na dolním nádvoří muzea. Výstava, která bude k vidění do 23. 5., se koná pod záštitou senátora MUDr. Bc. Tomáše Fialy, MBA a starosty města Písek JUDr. Ing. Michala Čapka.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Anastasiia Kiktenko: Jednou je mi skvěle, pak zase těžko

Jak náročné je integrovat se do české společnosti, nebo ještě úžeji – do té písecké? Podle údajů ministerstva vnitra je ke dnešnímu dni v okrese Písek hlášeno kolem 6000 cizinců, z nich zhruba 2300 jsou držitelé dočasné ochrany, což je oficiální název pro ty, kteří opustili Ukrajinu kvůli ruské agresi.

Vyzpovídali jsme několik žen z řad držitelek dočasné ochrany, abychom se dozvěděli, jak se jim v Písku žije. Naší další hrdinkou je **Anastasiia Kiktenko**, fotografka z Oděsy, která se do Písku dostala 4. března 2022 společně s dcerou Marií. Anastasiia (nebo Stasja) je „dvorní fotografkou“ Světa v Písku. První naše akce fotila už v roce 2022 a stále je nepostradatelnou členkou našeho malého týmu.

Stasjo, jak jsi prožila 24. únor 2022?

Den předtím, dvacátého třetího, jsem fotila velkou akci a do rána jsem fotografie musela zpracovat, takže jsem nešla spát, seděla jsem nad touto zakázkou – jen tak mimochodem, uhradili mi ji asi za půl roku, protože pak se všechno zhroutilo... Najednou jsem slyšela nějaké podivné zvuky, jaké jsem

nikdy předtím neslyšela. Pak najednou výbuch, další, vůbec jsem nechápala, co se děje. Popravdě řečeno, jsem natolik apolitický člověk, ponořený do svého milovaného fotografování, že jsem napětí předchozích dnů moc nevnímala, jo, věděla jsem, že se mluví o válce, ale tak, žiju v Oděse, tam se o válce mluví od roku 2014 pořád. Najednou mi volá kamarádka: „Co se děje?“ Do půl hodiny se na internetu objevily první informace. V podstatě první myšlenka, která mne napadla, byla: „Musím do lékárny!“ Dcera má silné astma a já jsem se najednou lekla, že zmizí léky. Dceru jsem nechala spát a běžela jsem do města. MHD nejezdila, všude lidé, otevřeno jen několik lékáren, fronty. Než jsem se vrátila domů, už jsem věděla, že lidé hromadně odjíždějí. Mám v Oděse maminku a tehdy jsem ještě

měla babičku, ty rovnou řekly, že nikam nejedou. Ale já jsem se rozhodla, že kvůli dceři odjedeme. Měly jsme kam, v Písku jsem měla manžela. Jen nebylo jasné, jak se tam dostat.

Dokončení na str. 12

INZERCE

KUNDMACHUNG

Das Standgericht in Prag hat am 22. Juni 1942 folgende Personen zum Tode verurteilt:

Wenzel Černý,
verheiratet, Major a. D. geb. 14. XI. 1894 in Brüx.

Wenzel Mašek,
verheiratet, Oberstleutnant a. D. geb. 6. II. 1892 in Med-Aulest,

Jaroslav Špidra,
verheiratet, Stabskapitän a. D. geb. 3. VIII. 1898 in Prag,

Franz Štamprecht,
verheiratet, Stabskapitän a. D. geb. 18. II. 1887 in Nesuchin,

Klement Šterbáček,
verheiratet, Major a. D. geb. 28. XI. 1896 in Tschermakowitz,

Jaroslav Štangl,
verheiratet, Major a. D. geb. 7. III. 1897 in Blanz,

Viktor Vlk, verheiratet,
Oberst a. D. geb. 4. VIII. 1892 in Doberschtitz, Bzk. Pilsen.

Das Urteil wurde vollstreckt. Das Vermögen wurde eingezogen. Die Verurteilten haben das Ältestenrat auf SS-Obergruppenführer Heydrichs Gutgehehen u. zur Unterstützung der Ältestenrat aufgefördert.

GEHEIME STAATSPOLIZEI
STAATSPOLIZEILEITSTELLE PRAG
AUSSCHIEDSSTELLE KLATTAU

VYHLÁŠKA.

Stanným soudem v Praze ze dne 22. června 1942 byly tyto osoby odsouzeny k trestu smrti:

Václav Černý,
ženatý, major m. sl., nar. 14. XI. 1894 v Brůx,

Václav Mašek,
ženatý, podpluk. m. sl., naroz. 6. II. 1892 v Med. Újezdě,

Jaroslav Špidra,
ženatý, št. kapitán m. sl., nar. 3. VIII. 1898 v Praze,

František Štamprecht,
ženatý, št. kapitán m. sl., nar. 18. II. 1887 v Nesuchyni,

Klement Šterbáček,
ženatý, major m. sl., nar. 28. XI. 1896 v Čermakovicích,

Jaroslav Štangl,
ženatý, major m. sl., nar. 7. III. 1897 v Blanzku,

Viktor Vlk,
žen., plukovník m. sl., nar. 4. VIII. 1892 v Dobříš. okr. Příbram.

Rozsudek byl vykonán. Jméno bylo zabaveno. Odsouzení schvalovali atěnaté na SS-Obergruppenführera Heydricha a vyzvali k podporování pachatelů atěnaté.

Přednáška „Písečtí občané popravení ve Spáleném lese v roce 1942“ se koná 23. 4. – dobový plakát

CENTRUM KULTURY
MĚSTA PÍSEK

Taneční country soubor
TCS LOUISIANA PÍSEK

Pořádá Centrum kultury Písek
ve spolupráci s TCS Louisiana Písek

Zahraje kapela **Congrass Písek**
Výuka country tanců **David Regent**
Výuka Line dance **Tom Dvořák**
Předtančení **TCS Louisiana Písek**

Velký písecký Country bál

PÁTEK 10. dubna 2026
Kulturní dům Písek od 20.00

**VSTUPNÉ předprodej 300 Kč
na místě 350 Kč**

Předprodej VSTUPENEK na pokladně KO Písek nebo na www.centrumkultury.cz

ŠVEJKOVA SOBOTA

Písek 29. srpna 2026

16. - 18. 4. TESTOVÁNÍ KOL
18. 4. CYKLOVYJÍŽDKA

Turistický pochod a cyklojízda

Start a cíl: CYKLOŠVEC
U Hřebčince 2509, Písek

www.cyklosvec.cz/svejkova-sobota

Anastasiia Kiktenko:

Jednou je mi skvěle, pak zase těžko

Dokončení ze str. 11

A jak jste se teda do Česka dostaly?

Dcera strašně nechtěla odjíždět, bylo jí tehdy třináct, nechtěla opouštět známé prostředí, školu, spolužáky. Našla jsem autobus, který jel na hranice s Moldavskem, měla jsem tam kamarádku, která mi řekla, že nás pak odvezou do Kišinevu. Vzala jsem svůj fotobatoch a pár věcí. Na hranicích to bylo šílené, strašně moc lidí. Naštěstí tam byli dobrovolníci, nosili teplé jídlo, nápoje. Čekali jsme 12 hodin... Hranici jsme překročily pěšky kolem půlnoci. Dobrovolníci mi dali moldavskou simku, zavolala jsem kamarádce, dostaly jsme se do Kišinevu, tam jsme si odpočinuly a hned jsme začaly hledat, jak se dostat do Čech. Po delší době jsme našly autobus do Polska. Měla jsem s sebou tři sta dolarů a ty jsem dala za dvě jízdenky do Polska, kam jsme jely dva dny. V Polsku na nádraží zase tisíce lidí, přespaly jsme přímo na nádraží na podlaze. Máša se tam seznámila s klukem dobrovolníkem, ten nám dal jídlo a pomohl najít bezplatný vlak do Čech. Pak jsme s ním nějakou dobu ještě udržovali kontakt, opravdu nám hodně pomohl. Konečně jsme se dostaly do Prahy, tam už na nás čekal manžel a odvezl nás do Písku. Jeli jsme kolem Tančického domu v Praze, který byl nasvícen barvami ukrajinské vlajky a tam jsem se poprvé rozbřečela. V Písku jsme se ocitly 4. března. Strašně utahané, vyděšené, ničemu jsme nerozuměly.

Jaké byly tvé první dny v Písku?

Jsem fotografka, takže jakmile jsem se vyspala, vzala jsem foták a šla jsem do města. V centru na řece nás přivítaly labuť, které máme i v Oděse, a to mne nějak uklidnilo. Sedmého března jsme se šly přihlásit, znovu fronty, ale to už jsem byla v klidu. Bylo tady hodně věcí, co mne rozesmávaly: slovo „potravin“ připomíná ruské slovo „otrava, jed“, „čerstvý“ ruský znamená „zkažený, tvrdý“, přišlo mi vtipné, že na obchodě je napsáno „Čerstvé pečivo“. Hned se mi tady všechno zalíbilo a líbí se mi to stále.

Co bylo na začátku nejsložitější?

Neznalost jazyka, jednoznačně. Manžel chodil do práce, dcera hned nastoupila do školy, byla jsem sama doma. Zjistila jsem, že nemám žádné punčocháče. Kde je koupit? Jak to říct? U nás se punčocháče říkají „kalhotky“, takže chápete, co mi v obchodě ukazovali. Nějak pomocí prstů a translatoru jsem vysvětlovala, co potřebuji, jakou velikost. Musím ale říct, že lidé byli až neskutečně vlídní, ochotní. Do dnešního dne jsem ani jednou nezažila jedinou nepřijemnou situaci s Čechy. Jsem přesvědčena, že jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá. Prostě – chovám se zdvořile, klidně, vlídně, usmívám se, a to samé dostávám zpátky.

Pracujete?

Ano, už skoro 4 roky. Jedna známá pracovala v Pitkatronu, říkala, že bych to tam mohla zkusit. Já svou práci zbožňuju. Jsem poněkud hyperaktivní a naprosto mi vyhovuje, že v práci pořád měním

různé činnosti. Nikdy bych si to nepomyslela, ale teď vidím, že taková práce je pro mne ideální. I když můj obor to není, jsem choreografka, vystudovaná kulturoložka. Dlouho jsem byla tanečnicí v souboru lidových tanců. Posledních 16 let jsem se živila jako soukromá, rodinná a svatební fotografka.

Musím říct, že tvůj optimismus obdivuju. Je něco, co tě v Čechách překvapilo nebo stále překvapuje? Česká republika je moje láska na první pohled. Už když jsem tu byla poprvé, kdysi na dovolené s manželem, tak jsem si ji zamilovala. Před půlrokem v listopadu jsem byla v Oděse, musela jsem něco vyřešit, oběhat nějaké úřady, notáře. Neříká se mi to lehce, ale nebylo mi tam dobře. Lidé jsou napjatí, což není divu, žijí v těžkém prostředí. Jsou tam i negativní nálady vůči těm, kteří Ukrajinu opustili. Už jsem se tam necítila jako doma. Přijela jsem zpátky do Písku – jsem doma. Ani si to neumím vysvětlit. Ale prostě to tady miluju, nejen Písek, ale i Prahu, pražské metro. Jediné, po čem se mi skutečně stýská, je moře, člověk si na jeho blízkost zvykne. Vůně, prostor, racci. To člověku chybí.

Cítíš se tady v Čechách integrovaná? Kdo nebo co ti na tvé cestě integrace pomohlo nejvíc?

Cítím se tady v Čechách dobře. Nejvíce mi pomohla práce, kolegyně – Češi, kteří se o mně od začátku starali a stále se starají. Mám tam kolegyni, která mi nosí nějaké dobrotky, oblečení pro dceru. Na začátku, když jsem ještě vůbec neuměla česky, tak jsem prosila, aby mi rukama ukázali, jak co mám dělat. Ukazovali, opakovali. Mám tam jednoho kolegu, takového mého nevlastního strýčka, kdysi se učil rusky, má cit pro jazyky, vysvětluje mi různá slova, jak co používat, pořád mi tím hodně pomáhá. Pomohl mi i Svět v Písku, jehož akce jsem začala fotit hned, jak jsme se seznámili. Kamarádka Olha mi velmi pomáhala a stále pomáhá. Horší to bylo s dcerou. Hodně špatně všechno prožívala, téměř rok nikam nechodila kromě školy, komunikaci s lidmi omezila na naprosté minimum. Měla jsem o ni velkou starost. Jednoho dne za mnou přišla a – pro mne z ničeho nic – říká: „Chci hrát na bubny.“ OK. Začala sama hledat možnosti a našla kroužek v DDM – a vše se změnilo. Na začátku měla skvělého učitele Dominika, úplně se v té hře na bubny našla. Pak se seznámila s dalším učitelem – Jardou, a to je vyloženě štěstí, že jsme ho potkaly! Po všem, čím jsme prošly, je to opravdu obrovská radost.

A kdy jsi pocítila, že věci se nějak stabilizují?

Víš co, já vím, že působím hodně optimisticky, ale ve skutečnosti je to docela houpačka. Jednou je mi skvěle, pak zase těžko. Velmi jsem se zklidnila, když jsem v práci podepsala smlouvu na dobu neurčitou, už jsem věděla, že s tou prací mohu i nadále počítat. Pak jsme se bohužel rozešli s manželem, to bylo hodně těžké. Naštěstí mám blízkou kamarádku Olhu, moc mi pomáhá. A taky mne

zachraňuje cestování. O víkendu se prostě seberu a jedu. V Čechách jsem navštívila Český Krumlov, České Budějovice, Kutnou Horu, Prahu, Kolín, Karlštejn, dvakrát Liberec, Brno, Šumavu, Strakonice, Písek mám prolezlý celý, mám pocit, že zde znám každý kámen, je to moje bezpodmínečná láska. Česko má ale parádní polohu, všude je to blízko, takže jsem vyjela i do Halštatu, Drážďan, Mnichova, Řezna, Salzburgu, Gmundenu, Kufsteinu, vyšlapala jsem na Zugspitze, byla jsem na zámku Neuschwanstein. Ze začátku jsme jezdili s manželem autem nebo na motorce, teď jezdím sama busem. Uvědomuju si, že je to pro mne určitý útěk, možnost přepnout myšlenky a nedovolit splínu, aby mě omotal. Ale taky je to cesta, jak se s lidmi podělit o své zážitky. Mám na instagramu profil, kde sdílím fotky z těchto cest, a ti, co mě sledují, se často ptají: „Tak co, kam jedeme tento týden?“ Sami z nějakých důvodů cestovat nechtějí nebo nemohou, tak cestují takto se mnou.

Řekni mi víc o fotografování.

Je to moje láska, můj život. Fotím různá místa, svatby, dělám rodinné fotky, občas fotím akce Pracheňského TAM-TAM 'u, od začátku fotím všechny akce Světa v Písku. Já nejsem moc výřečná, fotografie mi umožňuje podělit se o to, jak vidím svět. Teď na sebe něco ale prásknu: čím lepší fotky mám, tím hůř mi je... Je to taková moje terapie. Ta krása okolo, kterou lidé často nevidí, jen tak chodí okolo, nezajímá je to, tak mě to zajímá a léčí. Přijde mi, že život je krátký na to, aby člověk viděl vše, co chce. Nedávno jsme s dcerou byly v Mnichově, šla jsem do Nové Pinakotéky a „donutila“ jsem Mášu, aby šla do Staré Pinakotéky a posílala mi fotky odtud, jinak bych to nestihla.

Položím ti takovou politicky nekorektní otázku. Jácí jsou Češi?

Přátelští! Líbí se mi, jak je hned vidět, co si myslí, vše mají vepsáno ve tvářích. Na nic si nehrají, jsou takoví čestní. Třeba mi narovinu řeknou: „Uč se jazyk, uč se!“ a mají pravdu, čeština je klíčem k životu tady. Nedávno tady byla moje maminka, tak ta říkala, že pro ni je to tady příliš klidné, tiché. Ale mně se to moc líbí. Mimo jiné tady miluju lesy. První les v životě jsem viděla ve 25 letech. Jak je pro ostatní exotikou moře, tak pro mne je takovou exotikou les, a vždy jsem chtěla vedla lesa žít. Písek je obklopen lesy, takže když o víkendu nikam nejedu, jdu do píseckých lesů, běžně nachodím 17 kilometrů a nemůžu se vynadávat.

Jaká je tvoje vize do budoucna? Jak to podle tebe dopadne v Ukrajině?

Ohledně Ukrajiny – to je pro nás Ukrajince těžká a bolestivá otázka. Vůbec nechci předpokládat, jak to všechno skončí a dopadne. Musím bohužel říct, že v nejbližší budoucnosti konec války nevidím. U sebe mám jasno: bude-li to možné, chci tady zůstat. Chci se stále posouvat v oblasti fotografie, cestovat, potkávat nové lidi, budovat nové kontakty.

ANNA SIMOTOVÁ,
dobrovolná iniciativa Svět v Písku

200 zbraní pro vás chystají Kopice nádhery

Kapela 200 Zbraní (původně písecká, dnes z Prácheňska) ohlásila vydání nové desky. V jejich případě se dá mluvit o velké události, skoro zázraku. Do studia Hellsound v Česticích se zavřeli po dlouhých 20 letech a nahráli 12 zbrusu nových pecek. A přidali navíc jeden vlastní cover ve stylu osmdesátek. Nové CD nazvali KOPICE NÁDHERY a pokřtí ho v Divadle Pod čarou v pátek 10. dubna. Jako hosty si pozvali skupinu Sklepsound.

Podívejte se, jak se kapela 200 Zbraní (původně písecká, dnes z Prácheňska) ohlásila vydání nové desky. V jejich případě se dá mluvit o velké události, skoro zázraku. Do studia Hellsound v Česticích se zavřeli po dlouhých 20 letech a nahráli 12 zbrusu nových pecek. A přidali navíc jeden vlastní cover ve stylu osmdesátek. Nové CD nazvali KOPICE NÁDHERY a pokřtí ho v Divadle Pod čarou v pátek 10. dubna. Jako hosty si pozvali skupinu Sklepsound.

Poprvé jsem vás zaznamenal někdy kolem roku 1995 v Národním domě v Prachaticích, kde jste s vámi hráli s naší kapelou Apples, strakonickými Z ničeho nic a dalšími kapelami. Jak vzpomínáte na vaše začátky v 90. letech?

Karel: Já se s Mázou, bohužel, potkal na základce. Od páté třídy jsme spolu chodili do 5.D, což byla matematická třída. Byli jsme totiž na matiku strašně geniální. Máza později chodil posedávat na lavičky na Gottwaldáku (pozn.: dnes sídliště M. Horákové) a hrál tam ěčka. Chtěl, abychom hráli taky, ale já tenkrát uměl jen na klavír. Říkal, že kdybychom chtěli založit kapelu, tak v ní nebudu, že se mám učit na kytaru. V první sestavě byl Máza na basu, Řepan na kytaru a já na bicí. Tomáš „Řepan“ Řeřábek, byl taky náš spolužák. **Máza:** Skoro hned tam byl i bubeník Jirka „Žako“ Žák. To bylo někdy v roce 1992.

Kroutíte už 34. sezónu. Měli jste už nějaké zkušenosti s muzicírováním?

Karel: Na gymplu jsem chodil do třídy s Michalem Kubelkú. A Michal hrál dobře na klávesy a klavír. Jeho táta hrál jazz a blues. Dali jsme se dohromady

a založili kapelu Rukáv. Hráli jsme vlastní věci, ale třeba i Depeche Mode. Měli jsme dvojce klávesy, bicí, kytaru a zpěv. S námi hráli v kapele taky Libor Všečetka, Jirka Reiniš a Dalibor Štátný. To byla první, co si pamatuji. **Máza:** Já jsem chodil řvát na hokej.

A kdy se vám vykrystalizovala současná sestava s Láďou Košťálem a Honzou „Mahonym“ Horkým?

Láďa: Jestli si dobře vzpomínám, tak to bylo v roce 2016. Řepan s tím chtěl už po několikáté praštit. Máza začal shánět basistu a já si říkal: Tohle je veselá parta, to by mě možná mohlo bavit. A protože jsem už zase nějaký pátek nehrál (pozn.: před Zbraněmi v kapele Anonym rock), tak volám Mázovi, že bych to zkusil. Měli jsme pár zkoušek, odehráli jednu akci a skončil bubeník. A teď přichází Mahony, aby řekl, jak k tomu přišel on jako slepej k houslím. **Mahony:** Mě oslovil Máza na oslavě našeho vodáckého kamaráda, kolegy z naší kapely Mamuma. Věděli jsme o sobě, protože nás několikrát zvučil. A já si říkal, že by to mohlo být zajímavý. A že bude sranda. S Mamumou jsme hráli tak dva koncerty do roka, takže muziky tolik nebylo. **Karel:** Jen bych podotkl, že po bubeníkovi Jiřím „Žako“ Žákoví, hrál s námi Martin „Kozy“ Kozák a nahrál s námi desku Krátká pohádka bez samohlásky v roce 2005 a byl s námi až do roku 2016.

200 Zbraní (zleva): Karel Petro, Láďa Košťál, Honza „Mahonym“ Horký a Tomáš „Máza“ Mazanec

Velký úspěch slavila mezi převleky maska Aleše Hámy.

Ale vaši první demokazetu Játra jste nahráli hned v roce 1992 a nasázeli tam hned 20 písniček.

Karel: Protože na ni měl Máza materiál. Přišel z vojny celej rozhicovanej a nas... a tak to sypal jednu za druhou. Nahrávali jsme ji u jednoho kamaráda na Strahově jen na dvě stopy, muziku a zpěv. Ale bylo to čistě nahrané a bylo tomu rozumět.

Kdy ti, Mázo, přešla ta angažovanost, a přišly na řadu spíš recesistické texty?

Máza: Postupně... **Láďa:** K tomu musím podotknout, že zrovna právě ty recesistické texty byly to, co mě na té muzice lákalo. Dělat si ze všeho sranda a nebrat se tak úplně vážně. A proto jsem vlastně na to kývl a chtěl to s klukama zkusit. **Karel:** Je pravda, že my se vyznačujeme různými převleky na koncertech. Ne, že bychom na to dbali, ale on se totiž Máza stydí vystupovat, a proto se převléká. Aby byl někdo jiný. A já to teď prozrazuji, protože on to na sebe neřekne. My jsme se tedy začali stylizovat a aspoň já jsem s ním byl vždycky převlečený za nějakýho kokota. A kluci, když přišli do kapely, to vzali za bernou minci a začali se převlékat rovnou, což se u Řepana ani Kozyho nikdy nestalo.

Co si vybavuji, tak jste začínali v oranžových helmách a vestách...

Karel: To byly nádražácké helmy, Správy železnic... **Máza:** To nám poradil kamarád Zuzáč tenkrát. Povídá: „V armádním výprodeji mají za čtyřicet korun parádní helmy, to by vám slušelo.“

Když jste narazili na vaše kostýmy, kam na ně chodíte?

Láďa: To je asi momentální nápad. Vždycky řeknu manželce, pomoc mi něco vymyslet. A ona vždycky řekne: „Zase ze sebe budeš dělat úchyla?“ Tak občas sáhnou do jejího šatníku, občas někam jinam. Máme kamaráda, který vždycky vysvlékne svůjj matku a půjčí nám něco jejího.

Mě hrozně bavil Hurvínek s obrovským ušima...

Láďa: Ne, to byl Aleš Háma... **Karel:** To mělo to svou stinnou stránku, protože Máza přes ty Hámovy uši neslyšel, co hraje. My tři jsme hráli dohromady, ale on úplně jinou písničku, s jinou kapelou...

Dokončení na str. 14

200 zbraní pro vás chystají Kopice nádherly

Dokončení ze str. 13

Láda: Těch převleků už bylo spoustu. Máza měl na hlavě Čapí hnízdo, adventní věnec, byl Rocky Balboa, B. B. King nebo Řepková vila. Já byl zase Vodňanský kuře...

Druhé a třetí cédečko jste nahrávali jako spousta kapel z Písku, Strakonice a okolí v plzeňském studiu Avik. Jak se vám tam nahrávalo?

Karel: Ještě před tou první deskou jsme v Aviku nahráli na desku Plzeňská scéna a okolí dvě písničky Chci ti dát a Autobus. To byla ta kompilace. Byly tam taky z Písku Yn lok eldev an lok s Rádou Hudcem. Nahrávali jsme to ještě analogově, to nebyl digitál. S Pavlem Bromem, zvukařem, to bylo úžasné. Byl do toho hrozně zapálený, dokázal nám poradit.

Čtvrtou desku, kterou jste dali dohromady po 20 letech, budete křtít 10. dubna v Divadle Pod čarou. Co se dělo během těch 20 let?

Máza: Písničky vznikaly postupně, hned potom, co se natočila ta poslední. Jenomže při naší frekvenci zkoušení toho moc neuděláš.

Karel: A hlavně odcházeli kluci, Řepan a Kozy.

Zbraně se ale nerozpadly a jsou pro vás pořád radost, když se k nim vracíte...

Karel: Pro mě byla hlavně radost, že kluci Láda s Mahonym přišli na zkoušku a uměli to a měli chuť něco nového dělat. Přinesli novou energii a baví je to. To je jedno pak, co hraješ.

Když jste plánovali novou desku, tak jste její název poptávali veřejně od lidí. Chtěli jste, aby vám posílali tipy. Koho nakonec napadl název Kopice nádherly?

Láda: Od fanoušků přišla spousta návrhů, spousta i od kapely. Měli jsme ale strašný problém se na nějakém shodnout. Pak jsme si vzpomněli, že zvukař Honza Kapák, který CD natáčel, po každé nahané písničce zvolal: „No hoši, to je kopice nádherly!“ On to slovní spojení pořád používal, tak jsme si řekli proč ho nepoužít pro název desky.

Mázo, ty jsi měl sen, že se účastníš jako porotce pěvecké soutěže s Palo Haberou a Ondrou Hejmou?

Jednou jsem viděl Superstar a přišel tam nějaký nabušený interpret, že hraje v kapele a myslil si: Teď vám to tady nandám a začal hrozně hýkat... a Habera: „Stop! Už první tón a úplně falešnej.“ Na Hejmu zase vykřikoval jiné interpret: „Tak mi to pojdte zazpívat, když jste mě tady zkritizoval.“ A Hejma na to: „Ne, já tady od toho nejsem.“ No a mně by hrálo, že sedím vedle nich, vedle Habery a Hejmy.

A co skladba Když už nejsi... ?

Láda: Strašně rád říkám, že Máza píše oduševnělý texty ze života. Když se do toho textu zaposloucháš, tak je v něm v podstatě jedna jediná věta, která vystihuje úplně všechno.

Karel: U téhle písně to mám tak, že když jsou nějaké horší dny a jsem třeba vzteklej, tak se pak vždycky zastavím a řeknu si: „Hlavně nebuď debil!“ To je teda refrén písně, a to mi pomáhá.

Přijde vám, že se lidi dneska pořád do něčoho stylizují nebo na něco si hrají?

Karel: Hlavně nejsou transparentní. Uvnitř nejsou to, co dělají navenek. Nejsou pravdiví. Ty děti to poznají, ale dospělí už ne.

Máza: Hlavně nejsou transsexuální...

Karel: Transcendentní...

Na facebooku jste k dubnovému koncertu zveřejnili také speciální výzvu...

Láda: Jak už jsme říkali, rádi se převlékáme za nějakého úchyla nebo něco takového. A řekli jsme si, když se to lidem líbí, je to pro ně legrační, tak proč to nevyužít. A vyhlásili jsme, že kdo přijde v ještě ujetějším převleku, než používáme my, tak tři nejlepší kostýmy odměníme novým podepsaným cédečkem. Ať si lidi vezmou na sebe něco legračního. Zkrátka ať se neberou tak vážně.

ZBYNĚK KONVIČKA

Velikonočním jarmarkem na ZŠ Svobodná jsme přivítali jaro

Waldorfská Základní škola Svobodná přivítala v sobotu 21. března jaro velikonočním jarmarkem. Byli zde návštěvníci nejen z řad rodičů, prarodičů, přátel školy, ale i bývalí absolventi, které neodradilo ani studené a uplakané počasí. A to rozhodně nezaskočilo rodiče dětí z prvních tříd, kteří jarmark připravovali a nachystali krásné odpoledne ve vnitřních prostorech školy.

U vchodu vítala každého svěží jarní výzdoba, za prvními dveřmi zvala k návštěvě dřevorezba i hřeživý uvítací obraz na dveřích, v prostorách šatny a na schodišti dýchalo jaro skrze barevné prostřihy a navigační cedule s jemnými kresbami provázela návštěvníky na každém kroku k lehké orientaci

Foto Magdalena Šrůtová

a k dotvoření příjemné, laskavé a pohodové atmosféry jež se jarmarkem nesla celý den.

Jak tradiční říkanka velí: „*Koleda, koleda, jarní trávo, ať je tady všechno zdrávo! Upletl jsem pomlázku, je hezčí než z obrázku. Všechny holky, které znám, navštívím a vymrskám, než mi dají vejíčko, vyplatím je maličko.*“ Tak i letos měli tradiční dílničky na jarmarku své místo. Velkému zájmu se těšilo pletení pomlázek, zdobení perníčků, svíčky i kraslic. Stejně tomu bylo i při výrobě jarních věnců z přírodnin, kde krása a jednoduše přírody ukazovala svou vlastní neobyčejně obyčejnou a obyčejně neobyčejnou tvořivost. Plstili jsme vejíčka a tiskli na textil. Vyráběli se zajíčky ze špalíček a novinkou byla výroba ušních svíček.

Kulturní program byl opravdu bohatý. Malí i velcí návštěvníci sledovali, často se zatajeným dechem, vystoupení prvňáčků i divadelního souboru Copánek. Všichni, kdo na jarmarku účinkova-

li, byli odměnili velkým potleskem. Ti, kdo přišli, odcházeli opojeni nejen výbornou kávou, čajem, lahodným občerstvením, ručně vyráběnými skvosty, ale též jemnými, důmyslnými klavírními tóny absolventky školy i svěžími a veselými tóny rodičovské kapely Jarmaři. A ti, kteří nepřišli, rozhodně prohloupili, neb přišli o mnohé. Atmosféra a hřejivé teplo celé akce se těžko dává do slov. Proto si dovolíme na závěr úsloví: „*Vlastní zkušenost je více než tisíc vyřčených či napsaných slov.*“ A tak přejeme všem, aby se příštích jarmarků mohli zúčastnit a prožili to, co se nedá předat slovy.

Děkujeme, že akce byla podporována městem Písek, a přejeme všem krásné jarní dny.

Jana Kmočová a Veronika Hůzlová
Koordinačky jarmarku

Duben v knihovně: písecké knihovnictví, Den Země, Michaela Klevisová i Václav Havel

Dubnový program zahájíme ve středu 1. dubna pravidelným setkáním se starostou. Ve čtvrtek 2. dubna se nejmenší čtenáři mohou těšit na skřítku Všeználka a odpoledne na Hravé čtení s lektorkou.

V rámci cyklu **Promítej i ty** zhlédneme v úterý 7. dubna novozélandský dokument s názvem **Já jsem řekou, řeka je mnou**, který přináší zamyšlení nad vztahem člověka k přírodě.

Ve středu 8. dubna představí fotograf a filmař Tomáš Princ, autor knihy *Humans of Prague*, nejen svůj oceňovaný blog, ale i nový projekt *Humans of Písek*.

V pátek 10. dubna nahlédneme do historie píseckého knihovnictví. Přednáškou Petra Kreibicha si připomeneme letošní 185. výročí založení písecké knihovny. V sobotu 11. dubna se společně vypravíme do Píseckých hor. **Spolek Voda a zeleň v Písku zve na Poetickou vycházku**, během které si užijeme propojení jarní přírody s lyrickými texty českých básníků.

Pondělí 13. dubna věnujeme cestování. S Pavlínou Reinišovou tentokrát **navštívíme Řím – věčné město**, které spojuje historii, umění i každodenní život. V úterý 14. dubna se opět sejde **online Česko-německý klub**, ve kterém si všichni zájemci mohou potrénovat němčinu.

Poté nás čeká výjimečné svědectví. Při večerní besedě se setkáme s Marlène Hesovou, Písečankou původem z Rwandy, která promluví o svém dětství v období rwandské genocidy v roce 1994.

Ve středu 15. dubna pořádá **Klub píseckých pedagogů** další z pravidelných setkání. O své zkušenosti s tematickou výukou se podělí **učitelé Přírodní školy Hana Nábělková a Jaroslav Najbert**.

Ve čtvrtek 16. dubna se vydáme se Světem v Písku do Mongolska. Publicistka, umělkyně a moderátorka Tereza Lišková představí tuto půvabnou a zároveň drsnou zemi, do které se opakovaně ráda vrací.

V pátek 17. dubna otevřeme téma židovství. Hebraista Karel Hrdlička pohovoří o židovských svátečních dnech, vysvětlí jejich symboliku a popíše tradice s nimi spojené. V sobotu 18. dubna proběhne další setkání Klubu deskových her, kam jsou zváni všichni milovníci deskovek. V Debatním klubu v pondělí 20. dubna se opět procvičíme v umění argumentace, naslouchání a respektu. Ve středu 22. dubna chceme oslovit všechny přízniv-

ce detektivního žánru. S **Michaelou Klevisovou**, oceňovanou spisovatelkou, si popovídáme o tom, jak její knihy vznikají a kde bere inspiraci pro své příběhy.

Ve čtvrtek 23. dubna, na **Světový den knihy**, si připomeneme **osobnost Václava Havla**, který by letos oslavil 90. narozeniny. Četbou jeho tvorby z otevřených oken knihovny ukážeme, že Václav Havel nebyl „jen“ prezident, ale i významný dramatik a esejista s nezaměnitelným smyslem pro humor. Po happeningu se v rámci Čtenářského klubu pak sejdem nad prozaickým debutem českého básníka Jonáše Zbořila *Flora*. A pokud jste ještě nenavštívili všechna zákoutí knihovny, v pátek 24. dubna se můžete zúčastnit komentované prohlídky knihovny. Stačí si rezervovat místo na www.knih-pi.cz. Od pátku 24. do soboty 25. dubna se připojujeme k oslavám mezinárodního Dne Země. Společně se spolkem Aktivní Písek a dalšími partnery se těšíme na pouliční koncerty, mobilní laboratoř, jarmark nebo sobotní workshop s dobrovolnicemi ze spolku Dobrá pomoc. V sobotu proběhne také pravidelné pozorování noční oblohy v programu Nebe nad knihovnou.

V úterý 28. dubna otevřeme těžké téma nedávné minulosti. Historička Klára Pinerová v přednášce přiblíží zkušenost žen, které byly v 50. letech vězněny z politických důvodů. Ve středu 29. dubna naopak zahrajeme na radostnou notu. Po velkém úspěchu opakujeme koncert Janáčkovy kvarteta. Hudební uskupení tentokrát představí sklad-

by Josepha Haydna, Ervína Schulhoffa, Antonína Dvořáka a večer opět doplní písecký nemocniční kaplan Rostislav Homola svým autorským čtením. Vstupenky na akci zakoupíte v hale služeb. V dubnu můžete navštívit pokračující výstavu knižních ilustrací oceňované výtvarnice Renáty Fučíkové a nově pak v rámci Dne Země si můžete na dětském oddělení prohlédnout výstavu Příroda očima dětí. Ve druhém patře dále vystavuje Helena Mašindová své Masopusty a manželé Kurzovi společně Souznění paličkované krajky a fotografie.

Pro více informací o jednotlivých akcích a kurzech sledujte webové stránky www.knih-pi.cz a sociální síť knihovny. Těšíme se na vás i v dubnu.

VAŠE KNIHOVNA

Středa 29. dubna: Janáčkovovo kvarteto

V tanečním rytmu Tylovky

Ve čtvrtek 5. března 2026 se konal již tradiční večer V tanečním rytmu, letos ve znamení filmových melodií. Již podruhé tato akce probíhala na pro tanec ne právě obvyklém místě – ve sportovní hale Sokol Písek. Typicky žluté sršní dresy byly tedy tentokrát vystřídány zcela jiným oblečením všech na palubovce se střídajících účinkujících.

Tuto kulturní událost si nenechalo ujít množství rodičů, prarodičů, sourozenců, ale i dalších příbuzných a kamarádů, kteří přišli malé i větší tanečnický z Tylovyky podpořit. Zájem o lístky na tuto akci byl opravdu velký, většina se jich rychle vyprodala během prvních dnů prodeje.

Po slavnostním zahájení se na ploše střídali malí a v některých případech možná trochu vystrašení tanečníci, pro které bylo jejich vystoupení před tak velkým publikem premiérou, s těmi již o něco většími a zkušenějšími.

Postupně jsme tak mohli díky filmovým melodiím zavzpomínat na filmy české i zahraniční, starší i o něco novější. Taneční kroužek nám připomněl princeznu Arabelu a její kouzelný prsten, loupežníci prvňáčci poté osobitě ztvárnili píseň Pod dubem za dubem z oblíbené pohádky Lotrando a Zubejda, další první třída vesele zatančila na píseň Nestůj a pojď z filmu Páni kluci a umožnila tak na různé lumpárny a neplechy zavzpomínat i přítomným tatínkům a dědečkům (klukům ale samozřejmě s tancem zdatně pomáhaly i hol-

čičky). Druháci mnohé diváky vrátili do dětství připomínkou filmu *At žijí duchové* a u české produkce zůstali i čtvrtáci, když se svými vlastnoručně vyzdobenými deštníky odolávali dešti a ššeptali přitom v rytmu *Rebelů*. Ukázalo se, že u větších i menších dětí jsou stále hodně oblíbené filmy se zvířaty. Důkazem toho byly postupně písně z filmů *Madagaskar*, kde nám svou lásku k pohybu pomoci skladby *I Like To Move It* předvedli druháci, jejich o rok starší spolužáci potom v rytmu *Try Everything* z filmu *Zootropolis* navrhovali, že zkusit se má vše... Hned dvě skupiny žáků si vybraly hity z filmu *Zpívej 2*, tři sedmáky následně uchvátili *Chipmunkové*. Na chvilku jsme se mohli díky dětem z mateřské školy ocitnout i v Hollywoodu, druháci poté svým vystoupením úspěšně pomohli krotit duchy. Několik dalších tříd si vybralo ukázky z filmů zahraničních a více akčních – hned dvakrát to byly populární melodie z filmu *Top Gun* v podání třetáků a čtvrtáků, někoho možná trochu vystrašila *Bloody Mary* z hlavně děvčaty oblíbené *Wednesday* v podání čtvrtáků. Jedni sedmáci nám svou ukázkou ze seriálu *Stranger Things* dali vědět, že některé věci se nám sice mohou jevit poněkud zvláštní, ale další sedmá třída ale svou písní *Perfect Day* připomněla, jak můžeme každý den prožít... Nakonec se se svým vystoupením ukázali nejstarší žáci se skladbami z filmů *Euphoria* a *Black Widow*. Během večera jsme viděli i odvážné a povedené sólo vystoupení žáka šesté třídy nazvané *Escape*, na samém konci potom diváky i některé účinkující překvapil pokus o roztančení celé haly.

Všechna vystoupení na sebe hezky navazovala a večer probíhal v milé a příjemné atmosféře. Za touto výslednou pohodou byla ale skryta obrovská snaha nejen účinkujících, ale i těch stejně důležitých osob v pozadí – paní učitelek a vychovatelek, které s dětmi skladby několik týdnů trpělivě nacvičovaly, paní asistentek, které jim při tom pomáhaly, rodičů, kteří museli pomoci zajistit a někdy i vyrobit nebo upravit potřebné kostýmy či rekvizity... Nelze zapomenout ani na ty, kteří se starali o bezproblémové technické zajištění, stejně důležití byli i moderátoři celé akce z řad starších žáků školy – tentokrát šestáků.

Kulturní večer se i tentokrát vydařil a nikomu ani trochu nevadilo, že někteří z tanečnicků možná pořadí kroků nebo nějakou otočku trochu popletli. Na konci byla na všech vidět úleva a radost z toho, že svá vystoupení zvládli a mohli tak potěšit všechny přihlížející.

Mgr. LENKA ŠINDELÁŘOVÁ
foto Bc. Jaromír Hladký

Athelas: Společnost stárne – kdo se o nás v budoucnu postará?

Česko se mění, lidé stárnou, děti se rodí málo a vyvstává zde důležitá otázka: „Kdo se postará o nás a naše blízké ve chvíli, kdy budeme potřebovat pomoc?“ Pojďme si na úvod říct pár dat, která nám ukáží průběh stárnutí v naší populaci doposud, s výhledem do budoucna.

Demografická data mluví jasně. Zatímco v roce 1945 tvořili lidé starší 65 let přibližně 8 % populace, dnes je to více než 20 %. A podle projekcí Českého statistického úřadu tento podíl do konce století vzroste až na 34 %. To je více než třetina obyvatelstva.

S tím souvisí i rostoucí potřeba péče. V roce 2025 podle odhadů potřebovalo nějakou formu sociálně-zdravotní podpory více než 520 tisíc lidí. Do roku 2040 toto číslo vzroste na téměř 873 tisíc. Největší nárůst přitom očekáváme mezi lety 2035 a 2040, kdy výrazně přibude seniorů ve věku 80+. Právě tato skupina bude potřebovat nejvíce péče – zdravotní i sociální.

Důležitou roli v tomto směru hraje právě propojení dat a plánování. Tím se aktuálně zabývá ministerstvo zdravotnictví, ministerstvo práce a sociálních věcí ve spolupráci s Ústavem zdravotnických informací a statistiky ČR. Jejich výzkumy pomáhají přesněji predikovat budoucí potřeby. Díky těmto datům dnes víme, že na přípravu máme přibližně 10 až 12 let. Jde tedy o výrazný nárůst, na který by mělo být Česko připravené.

Nabízí se jednoduché řešení – postavit více zařízení. Jenže realita je složitější. Aby stát pokryl

tento nárůst pouze pobytovými službami, bylo by potřeba vybudovat přibližně 37 tisíc nových lůžek. To je nejen ekonomicky, ale i personálně téměř nereálné. A zároveň by to nebyla cesta, kterou si většina z nás přeje.

Podle průzkumů si více než 80 % lidí přeje strávit závěr svého života v domácím prostředí. Tam, kde to zná, mezi svými blízkými. Ne v nemocnicích, domovech důchodců či dalších zařízeních. Právě proto se stále více mluví o posilování domácí péče a o propojení zdravotních a sociálních služeb.

Jak ale bude péče vypadat v praxi?

Jedním ze směrů je větší zapojení praktických lékařů a rozvoj tzv. obecné paliativní péče. Ne každý pacient totiž potřebuje specializovaný hospicový tým. U některých může být dostatečná podpora praktického lékaře a domácí zdravotní péče. Už dnes existují vzdělávací programy, které lékaře v oblasti paliativy proškolují.

Další důležitou součástí bude rozšíření odlehčovacích služeb, například denních stacionářů nebo krátkodobých pobytů v zařízeních. Ty umožní rodinám pečovat o své blízké doma, ale zároveň si odpočinout a načerpat síly.

A právě rodiny budou hrát v péči zásadní roli. I když systém nabídne podporu, bez neformálních pečujících, tedy blízkých lidí, se do budoucna neobejdeme. Péče se tak z velké části vrací zpět tam, kde to bylo v minulosti naprosto přirozené, DOMŮ.

Domácí hospicová péče v tomto systému zůstává nenahraditelná. Poskytuje specializovanou podporu těm nejvíce nemocným pacientům, kteří by jinak museli zůstat v nemocnici. Zároveň ale ukazuje, že i v těch nejtěžších chvílích je možné zůstat doma s odbornou pomocí, důstojně a v blízkosti svých nejbližších.

V mobilní hospicové péči po celé republice platí, že jeden multidisciplinární tým může ve stejnou chvíli pečovat maximálně o 15 pacientů, a to na spádovou oblast zhruba 100 000 obyvatel. V současné době je pokryta mobilní hospicovou péčí téměř celá Česká republika a každý region má svůj domácí hospic. Protože však populace stárne, v regionech bude postupně přibývat lidí s onemocněními – onkologickými, chronickými, vážnými.

Otázkou je, zda se bude postupně navyšovat kapacita domácích hospiců, zda se podaří vybudovat nová sociálně-zdravotní zařízení – lůžka, stacionáře, zda bude v budoucnu fungovat paliativní péče ze strany praktických lékařů a domácí péče s podporou blízkých a rodin.

Budoucnost péče nebude tedy stát jen na nových budovách a lůžkách. Bude stát především na lidech, spolupráci a odvaze hledat nové cesty. Na propojení zdravotního a sociálního systému. Na podpoře těch, kteří pečují.

A možná i na jednoduchém, ale důležitém rozhodnutí – že chceme být jeden druhému nablízku.

Protože právě blízkost, lidskost a možnost zůstat doma mohou být tím nejdůležitějším, co budeme v závěru života potřebovat.

Za tým Domácího hospice Athelas

BARBORA SMRČINOVÁ

A pokud by se mezi vámi, čtenáři Píseckého světa, našel nějaký dárc, který by nás chtěl podpořit libovolnou částkou, můžete tak učinit na níže uvedený bankovní účet. Každá koruna od vás, kterou nám darujete, poputuje na nákup léků a zdravotnického materiálu pro naše pacienty.

Děkujeme

Číslo účtu: 8491450001/5500

Erasmus+ zavedl studenty Gymnázia Písek až do Lotyšska

Studenti 3. B a učitelé Gymnázia Písek se v termínu 15.–21. března 2026 zúčastnili zahraniční mobility v rámci programu Erasmus+, která navázala na únorovou návštěvu lotyšských studentů v Písku. Cílovou destinací bylo lotyšské město Smiltene, které je zároveň partnerským městem Písku. Cesta tam i zpět zahrnovala zastávku v hlavním městě Riga.

Hned po příjezdu jsme si prohlédli večerní Rigu. Následující ráno jsme za denního světla důkladněji objevovali architekturu známých památek, jako je Dům U koček či historické domy zvané Tři bratři. Nechyběla ani návštěva místní tržnice, kde jsme měli možnost ochutnat tradiční produkty. Areál byl natolik rozlehlý, že nebylo těžké se v něm ztratit.

Hlavní část programu však probíhala ve škole ve Smiltene, kde čeští studenti poznávali vzdělávací aktivity svých lotyšských vrstevníků. Prezentovány byly například projekty zaměřené na hodnoty, jako jsou odpovědnost, poctivost či pracovitost, ale i originální školní akce, například

den bláznivých ponožek, literární kavárna nebo šachový turnaj. Velký důraz je zde kladen také na duševní pohodu studentů, což dokládá například tzv. lavice přátelství, která slouží jako bezpečný prostor pro sdílení problémů či citlivých témat.

Součástí programu byly i interaktivní aktivity, například hra inspirovaná sérií filmů Mission Impossible, kterou čeští učitelé plánují využít i během třídnických hodin. Studenti se zapojili do seznamovacích her, jako je human bingo, a společně trávili čas při neformálních setkáních u jezera, lidových tancích či degustací místních specialit.

Od Hollywoodu po olympijské zlato: Duben v Galerii Dragoun stojí za to

Pokud existuje dubnové „must see“, pak se letos na jaře odehrává v Galerii Dragoun, mezi obrazy, příběhy a inspirativními setkáními. Hlavní osu měsíce tvoří výstava „Z Písku do Hollywoodu“, která představuje mimořádnou kariéru výtvarníka Jaroslava „Jerryho“ Gebra (více na str. 8)

Silný společenský rozměr přinese 16. duben, kdy galerie ožije **programem ke Dni Země**. Kombinace semináře, výstavy SOI(U)L a večerní Pecha Kucha vytváří platformu pro sdílení nápadů, inspirace i diskuse o místě, kde žijeme. Galerie se tak na jeden den promění v živý kulturní hub, který propojuje umění s aktuálními tématy.

Skutečný vrchol ale přijde o den později. V rámci nového cyklu „Tváře Písku“ dorazí do galerie **olympijská vítězka Kateřina Neumannová**. Setkání s osobností světového formátu, navíc v intimním prostoru galerie a v dialogu

s portrétní tvorbou Františka Romana Dragouna, slibuje mimořádný zážitek. Tento formát propojuje významné osobnosti s výtvarným uměním má ambici stát se jednou z nejatraktivnějších kulturních událostí této sezóny.

Závěr měsíce patří smyslovému prožitku v podobě večera „Vino mezi obrazy“. Degustace vín z rodinného vinařství Maňák, doplněná odborným výkladem kurátorky AJG Adély Procházkové, nabízí ideální spojení umění, chuti a společenské atmosféry. Tento večer není jen o víně – je o zážitku, který si budete chtít zopakovat.

Ve středu jsme ve městě Valmiera navštívili kreativní centrum, které slouží jako prostor pro umělce, řemeslníky a mladé tvůrce. Dozvěděli jsme se zde také více o možnostech zapojení do programu European Solidarity Corps.

Další den následoval výlet do historického města Cēsis, kde jsme si prohlédli středověký hrad ze 13. století a nechali se okouzlit atmosférou malebného města.

Závěr programu patřil návštěvě vzdělávacího centra zaměřeného na ekologii a recyklaci, kde jsme porovnávali úroveň ochrany životního prostředí v Česku a Lotyšsku.

Erasmus+ pobyt v Lotyšsku tentokrát úspěšně propojil formální i neformální vzdělávání a stal se inspirací pro náš další školní život i pohled na mezinárodní spolupráci. Loučení bylo dlouhé, ale díky sociálním sítím mohou nově vzniklá přátelství pokračovat i nadále.

Financováno Evropskou unií. Vyjádřené názory a stanoviska autorů nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo Evropské výkonné agentury pro vzdělávání a kulturu. (EACEA). Evropská unie ani poskytovatel dotace za ně nenesou zodpovědnost.

JARMILOVA FOJTÍKOVÁ, PETR KUČERA

GALERIE
DRAGOUN
PÁTEK 24. 4.
V 18.00 HOD
VÍNO MEZI OBRAZY
VINAŘSTVÍ MAŇÁK

Galerie Dragoun je víc než jen výstavní prostor. Je místem setkávání, inspirace a kulturní energie. Duben je ideální příležitostí zažít Galerii Dragoun ve výjimečné formě. Buďte u toho.

DÁŠA CHOUROVÁ

Každý ví, časy se mění, aneb Z mého života 20. část: Vojenská příprava

V devatenácté kapitole jsem ukončil své mládí. Ty další už budou o práci a povinnostech. Ročník 1967/1968 byl pro mé studium i pro můj život přelomový. Jednak se rozhodovalo o tom, jakou specializaci budu studovat, a také nám přibýly starosti spojené s přípravou na budoucí službu vlasti v armádě.

Jako vysokoškoláci jsme měli možnost odsloužit si část vojenských povinností během posledních dvou ročníků pětiletého studia a pak narukovat k útvarům jen na jeden rok. Protože obranu vlasti beru zodpovědně, začnu s vojenským výcvikem a pak se teprve budu věnovat práci na diplomce. Zákon vybíral vojáky ve věku 19 let především na základě jejich zdravotního stavu. Proto jsem byl na podzim roku 1964 povolán k odvodu. Odehrávalo se to v nějaké tělocvičně na Praze 7, takže to bylo organizováno zřejmě podle čtvrtí bydliště. Odvodový rituál probíhal podle předpisů a dohlíželi na něj jak vojenské šarže, tak i lékaři. Museli jsme se svléknout do trenek a polonazí a bosí jsme byli vyslýcháni důstojníky, měřeni a váženi sestřičkami a následně vyšetřováni lékařskými specialisty. Ti měli bílé pláště, a tak nebylo zřejmé, zda jde o lékaře vojenské nebo civilní.

Nejprve nás uniformovaní důstojníci vyslýchali, pak nás odeslali k lékařům. Ti nás proklepávali, odposlouchávali, koukali nám z očí do očí, pozohýbali nám klouby a také prosvítili všechny otvory. Posouvali jsme se v řadách a přecházeli od jednoho vyšetřovatele ke druhému. Poslední štací byla pěkná blondátka lékařka. Byla to specialista přes varlata. Každý zdravý kluk je musí mít v pytlíku pod břichem a jedno by mělo být o něco níž. A protože armáda si vyžaduje právě zdravé mladé muže, byl její posudek velmi důležitý. Určitě si toho byla vědoma, protože svůj úkol plnila velmi zodpovědně. Takže u ní musely trenky dolů. Vše probíhalo bez jakýchkoli problémů, jako dobře namazaný stroj. Pomalu jsme se posouvali a čekali, až na nás dojde. Byl jsem už na dohled, když se posun zadrnul. Doktorka si orgán brance prohlédla a pak stejně jako u předchozích potěžkala v dlaní jeho varlata. Na to on zareagoval erekcí. Doktorka neztratila duchapřítomnost. Vyndala z kapsičky pláště versatilkou a binkla ho přes pindíka. Ten zavadnul a bylo po slávě. Nejspíš to měla nacvičené, předpokládám, že se s touto situací nesetkala poprvé. Mně to nepotkalo, a tak jsem bez ostudy odešel jako schopen.

Ve vojenské knížce stálo: „Odveden, ne pro tank“. Ptal jsem se, proč mi upírají tu čest být tankistou, a dozvěděl jsem se, že kvůli vzrůstu (183 cm). Tomu jsem rozuměl, ale protože jsem už byl přijat na vysokou, tak jsem věděl, že moje vojenská specializace přijde na řadu až po létech. No a ta léta se právě na podzim 1967 dostavila. Novým oborem studentů se stala dvouletá vojenská

příprava a u ní mne osud dohnal. Na přírodověděl byl výcvik právě a jen tankistický. Pro něj jsem byl nevhodný. Čekal jsem tedy vysvobození nebo nějaké úlevy, ale co jsem nečekal, byla následná informace: „Jak myslíte. Když neabsolvujete výcvik jako tankista při vysoké, půjdete po studiu na dva roky.“ To byl šok. Zvážil jsem situaci a byl jsem to já, který komisi ujišťoval, jak jsem si v dětství rád hrál s tančíky. A jak jsem ty skutečné obdivoval při vojenských přehlídkách, když nám jezdili na Letné před barákem. Na závěr jsem je ujistil, že se budu radostně soukat do tanku, kdykoliv to bude potřeba.

Tak jsem se stal tankistou, vlastně v rozporu s vojenskými předpisy. Přemýšlel jsem, proč zrovna přírodovědcům byla přisouzena tato zbraň a pak mi to došlo. Profese přírodovědce je ve válce nejspíš zbytečná. Užiteční bychom mohli být třeba jako spojari s poštovními holubami, ale ti už byli nahrazeni technikou. Průměrná životnost posádky tanku (4 vojáci) byla odhadována na 4 minuty, takže si nejspíš moc nezabojujeme. Tank je taková rachotící, burácející a skřípající rakev, která se těžko v terénu schová, takže nás snadno zlikviduje ze zákopu pěšák s panzerfaustem (jeho čas přežití je násobně vyšší než u tankistů). Tím se potvrdil můj předpoklad, že biologové jsou prostě postradatelní.

V blízkosti Fakultní nemocnice v Motole jsou dodnes patrné zbytky objektů bývalého vojenského cvičiště.
Foto FB – Miloš Downgrief Doležal

Náš výcvik se v době studia odehrával ve cvikovém středisku v Motole. Byly mu obětovány pondělky. Uniformy jsme měli doma. Jednalo se o uniformy vyřazené z armády a ne vždy odpovídaly našim velikostem. Nelze se proto divit, že nám moc slušely, zvláště když byly doplněny sepranými návleky (spinkami) na botách. Proto jsme byli v tramvajích předmětem obdivu. Zvláště když nám hlavy jako třešnička na dortu zdobi-

Legendární tank T-34/85 ve vojenském muzeu v Darkovičkách

ly slušivé lodičky. Trochu nás u informovaných ospravedlňovaly zlaté pásy na výložkách označující vojny absolventy.

Vojenský prostor v Motole umožňoval výuku teoretickou, také nějaká cvičení vojenských prost- ných – nástupy, pochody, cviky se zbraněmi apod. Zajímavější bylo poznávání našich zbraní, tanků. I když bez možnosti si s nimi zajezdit. Měli jsme k dispozici dva typy, jednak T 34 z druhé světové a pak také nový typ T 55. Oba sovětské výroby, tedy i s ruskými popisky na přístrojích. Při teoretické přípravě jsme se od ostřílených a pedagogicky zdatných důstojníků dozvěděli třeba, že tank T 34 má na jedné straně podvozku pět jezdeckých kol s pásy a na druhé také pět kol. Když to u nás vyvolalo smích, byli jsme napomenuti, že to není k smíchu, protože by to jinak nejelo. Také nám bylo sděleno, že poplach se oznamuje tlucením na kolejnici neboli nábojnici.

Důležitou součástí výuky byla politická příprava. To abychom věděli, že naším nepřítelem jsou imperialisté ze Západního Německa. („Jsem tankist, naše vítězství je jisté, proto vzhůru na imperialisty!“) Jak se to povedlo, že se všichni soustředili právě jen v SRN? Dále se o podrobnostech školního výcviku v Motole nebudu šířit, protože kromě těch dvou popsanych pedagogických perel se v mé paměti nic nezachovalo. I když jedna příhoda pře- ci jen ano. To měl přijet na inspekci do Motola náměstek ministra obrany Martin Džúr (v době mé vojny v roce 1970 už byl ministrem). Protože to bylo na podzim, museli jsme na všech venkovních plochách zametat listí a místa s vyšlapanou trávou jsme zasypávali zelenou práškovou barvou. Mysleli jsme si, že nic absurdnějšího než kvůli papalášovi zelenit holé fleky práškovou barvou nemůže být. Ale když to srovnám se současností???

Když přišlo jaro 1968, měli jsme získané teoretické znalosti doplnit praktickým výcvikem v rámci soustředění u tankistů ve Strašicích u Rokycan. Pro vojáky v kasárnách jsme byli jednak bažanti (to byla samozřejmě pravda) a ještě k tomu protekční mazánci. Tak nám to někteří zamírně kovaní poddůstojníci dávali sežrat. Obvyklé bylo rozhazování kominků špatně složených částí oblečení, strhávání dek a prostěradel z nedokonalé

Každý ví, časy se mění, aneb Z mého života – 20. část: Vojenská příprava

Dokončení ze str. 19

ustlaných postelí či výlety málo se lesknoucími kanad z oken. To ještě šlo. Horší to bylo při výcviku v terénu. Toho si zvláště užíval jeden zamindrákovaný četař. Nechal nás třeba opakovaně proplazit loužemi, pak nás odvedl do kasáren a dal nám hodinu na nástup v předpisovém ustrojení. To bylo samozřejmě ještě mokré. Po třech dnech šikana přestala. Nevěděli jsme, čím jsme si to zasloužili. Pak se k nám doneslo, že v požární nádrži byl nalezen utopený důstojník přivázaný řetězem ke kolejnici. Poté už byl režim v kasárnách bezproblémový. Dokonce jsme si zajezdili na tancích.

Nový problém se objevil při vycházkách. Co lepšího se dá dělat, než si po fyzicky i psychicky náročném dnu zajít do hospody na pivo. Ale tam jsme se nelíbili místním chasníkům a ani zákládákům. Oběma skupinami jsme byli (kromě již zmíněných protekčních mazánek) považováni za konkurenty, pokud jde o místní děvčata (samozřejmě zcela nespravedlivě). Přesto jsme byli v tomto směru osočováni, což vedlo jednak

k hádkám a občas i k potyčkám. Rvačky prosácky až k velení, a tak následovaly zákazy a zaražené vycházky. Hledali jsme proto náhradní řešení. A našli. Koupíme si lahvičky a místo hospody se budeme chodit koupat.

Objevili jsme u řeky Klabavy skryté místo, dokonce nepřilíží vzdálené od města. Počasí bylo teplé, takže to bylo docela fajn. Koupali jsme se samozřejmě „na Adama“. Byli jsme sami mezi sebou a také už jsme se znali ze sprch. Jak se ale po několika dnech ukázalo, ani tento způsob našeho využití volného času nebyl bezproblémový. Na kobereček si nás pozval velitel útvaru. Nevěděli jsme proč, ale záhy nám to bylo objasněno. Šlo o to naše koupání. Ukázalo se, že nás náhodně objevila dcera starosty. Ta to tichou poštou poslala dál, až se z našeho koupání stala atrakce pro pubertální dívky. Jenže jak to u holek bývá, nic se v tajnosti neudrželo a naše nemravné konání řešil stranický výbor KSČ města Strašice. Byli jsme obviněni z narušování mravní výchovy nezletilých

Z časosběrného dokumentárního filmu „Tankistův rok 1968“.

(jako kdybychom věděli, že nás někdo sledoval). Naštěstí nám už soustředění končilo, a tak se město i armáda spokojili se zákazem našich vycházek. Zájem obou žalobců byl společný. Utulati! Nic se nesmí dostat na veřejnost. Už jsme se těšili domů, a protože nám do konce soustředění zbývalo už jen pár dnů, snadno jsme vycházky oželeli. Myslí si, že vlastně nejvíc byla postižená ta děvčata. Tedy pokud platí: „Co se v mládí naučíš...“

KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchrané stanice živočichů Makov

Gotika na vlastní ruce: Sedmáci z Masaryčky stavěli slavné katedrály i písecký most

Učit se zážitkem. To bylo jedním z cílů projektu, který pro své žáky ze třídy 7.A ZŠ T. G. Masaryka Písek připravil třídní učitel Petr Pohnan. Děti se v hodinách dějepisu ponořily do tajů gotické kultury, zejména pak architektury.

Sedmáci měli za úkol vytvořit modely známých evropských gotických staveb. Díky tomu se tak na jednom místě objevila pařížská katedrála Notre – Dame, chrám sv. Víta z Prahy a pochopitelně nechyběl ani písecký Kamenný most. Ten zhotovily Nikol a Soňa. „Vyrobit jsme ho z kartonu a pomalovaly akrylovými barvami. Nejtěžší bylo most přesně vystříhat. Pracovaly jsme podle fotky a trvalo nám to asi pět hodin,“ popsaly Nikol a Soňa svoji práci. Obě jsou rády, že na projektu mohly pracovat. „Více jsme poznaly gotické stavby v Čechách i zahraničí,“ dodaly.

Učitele Petra Pohnana potěšilo, jaké nápadité stavby z papíru, kartonu i za pomoci 3D pera vznikly. „Žáci pracovali individuálně i ve skupinách, plánovali průběh práce, řešili stavební obtíže a snažili se co nejvěrněji zachytit charakteristické prvky gotické architektury jako lomený oblouk, podpůrný systém nebo vysoká vitrážová okna,“ vysvětlil Petr Pohnan.

Projekt podle něj ukázal, že dějiny nemusí být jen o učebnicích. Mohou se stát tvořivým a inspirativním zážitkem, který propojuje historii s vlastní zkušeností.

Výsledky práce sedmáků navíc nezůstaly jen za dveřmi třídy 7.A. Modely gotických staveb si mohli na připravené výstavce prohlédnout i další žáci školy.

Součástí výstavy byla také vědomostní soutěž, ve které návštěvníci přiřazovali jednotlivé gotické stavby k jejich názvům a zemím původu.

KLÁRA VOTAVOVÁ

Třída 7. A se svými pracemi týkajícími se gotické architektury.

Nikol a Soňa se svým modelem píseckého mostu.

Markéta Irglová: Do jižních Čech už tak nějak patřím...

Když Glen Hansard v roce 2001, přesně před čtvrtstoletím, vystupoval na festivalu ve Valašském Meziříčí, nikdo nemohl tušit, že za sedm let z toho bude Oscar a světová sláva. Filmu *Once* a jeho celosvětovému úspěchu ale předcházely desítky koncertů většinou na malých pódiích a v malých městech, mnohdy jen pro pár desítek posluchačů...

Markéta Irglová, která s Glenem dodnes spolupracuje, nahrává i vystupuje, šla zároveň i svou vlastní cestou a stala se výjimečnou hudební osobností, zpěvačkou a skladatelkou. V posledních patnácti letech vydala čtyři řadová alba a napsala hudbu i několik písní k filmovým a divadelním projektům ve světě i v České republice.

V souvislosti s jarními koncerty Markéty Irglové v Česku, mezi kterými bude i **vystoupení v píseckém Divadle Fráni Šrámka 21. dubna**, jsme Markétu požádali o následující rozhovor.

Markéta Irglová a Glen Hansard

Markéto, jak vzpomínáte na první setkání s Glenem Hansardem?

V době, kdy se Glen objevil v Čechách, byl doma v Irsku rockovou ikonou a díky filmu *Commitments* hercem a hudebníkem proslaveným v celosvětovém kontextu. Jenomže slavný film Alana Parkera, premiérován těsně po sametové revoluci v roce 1991, se do českých kin dostal až o pět let později, kdy český divák hltal úplně jinou produkci, a výrazně nezaul. Glen byl pro mě zpočátku jen dalším z neznámých muzikantů, kteří se v našem domě objevili. Rodiče totiž spolupracovali s místním festivalem, mluvili anglicky, takže se občas sedělo a hrálo i u nás na zahrádě. Brzo bylo ale všem včetně mě jasné, že Glen není stejný jako ostatní.

Jaké byly první reakce publika na Glenovo živé vystoupení?

Glen tehdy v Česku našel publikum nezatažené, na rozdíl od amerického a irského, obrazem filmové postavy soulového kytaristy z filmu *The Commitments*. Publikum, pro které byl zjevením z čistého nebe. Zmínované legendární vystoupení Glenovy kapely *The Frames* ve Valašském Meziříčí bylo takovým zážitkem, že pořadatelé nakonec narychlo domluvili ještě další dvě v ostatních dnech festivalu.

Na jednom z nich jsem s ním již poprvé vystoupila i já. Pro všechny to byl neopakovatelný zážitek.

Jak se to Glenovo a postupně čím dál více i vaše hraní v Čechách vyvíjelo?

Glen si odkakoval vždy mezi hraním s kapelou *The Frames* po světě do Čech, aby se zde tak trochu schoval. Protože bez hraní neumí existovat, vždy zde přitom odehrál pár koncertů. Já se učila jej doprovázet v některých písních a postupně jsme začali spolu skládat. Hrál se na těch místech, kde prozíraví pořadatelé na základě tam-tamů či osobních svědectví pochopili, že se v českém kulturním prostředí začal pohybovat umělec světové úrovně, srovnatelný ve svém oboru s těmi nejlepšími: Letní filmová škola v Uherském Hradišti, festivaly Prázdniny v Telči nebo Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou, kluby Stará Pekárna v Brně nebo Pogo v Moravských Budějovicích, Solnice v Českých Budějovicích a samozřejmě valašskomeziříčský M-klub.

Poměrně brzy se tradičním regionem, kde jste vystupovali, staly jižní Čechy. Jak k tomu došlo?

Glena nebylo třeba propagovat. Snad po každém jeho koncertě se objevil pořadatel dalšího koncertu někde jinde. Tak se objevila pozvání na nezapomenutelné intimní koncerty ve zmíněných Českých Budějovicích, v Táboře, a předešlím pak v Milevsku. To se stalo na téměř dvě desetiletí pravidelným místem Glenových, mých nebo našich společných českých koncertů. Zásahu na tom měl místní „buditel“ Josef Veverka, milovník folkové i rockové hudby, obětavý organizátor, který neváhal do pořádání koncertů investovat i své osobní finanční prostředky. Koncerty v Milevském premonstrátském klášteře, tak nadšeně podporované páterem Jakubem Berkou, svou atmosférou patřily vůbec k těm nejpůsobivějším. Na taková místa jsme se pak rádi vraceli, zatímco v některých jiných regionech republiky jsme nehráli skoro vůbec.

Jižní Čechy se staly důležitým místem i pro vaši sólovou hudební kariéru. Jak k tomu došlo?

Objevila jsem zde své nové spoluhráče – smyčcové kvinteto z Jihočeské filharmonie, se kterým jsem nahrála řadu písní a se kterým také pravidelně vystupuji. Stalo se tak díky Otovi Svobodovi, řediteli Jihočeské filharmonie, s nímž jsem se poprvé setkala už v lednu 2007 na filmovém festivalu v Sundance, který nám otevřel cestu na Oscary. S celou filharmónií jsem vloni nahrála skladbu *Spirit Is Here*, můj

duchovní pohled na pohnutou dobu, ve které žijeme. Stále věřím, že se jednou podaří ji zahrát naživo. Jsem za tuto spolupráci filharmónií i samotných hudebníků moc vděčná. Jsou to profesionálové se vším všudy, skvělí hudebníci a taky moc fajn lidé. Když jsem navíc zjistila, že dirigentkou filharmonie je Alena Hron, jen o něco mladší rodačka z Valmuzu, která studovala stejný gympl jako já, pochopila jsem, že se kruh uzavřel a že do jižních Čech tak nějak už patřím.

Se smyčcovým kvintetem Jihočeské filharmonie Markéta na konci dubna odehraje tři koncerty. První z nich, věnovaný již zmíněnému Josefu Veverkovi, se uskuteční 21. 4. v píseckém Divadle Fráni Šrámka, další dva pak 23. 4. v Zrcadlovém sále pražského Klementina.

Na těchto koncertech Markétu kromě smyčců doprovodí i host – v Praze žijící slovenská herečka a zpěvačka, která si říká ZEA. Závěr krátkého pobytu Markéty Irglové v Česku bude patřit sólovému vystoupení v sále nové Gočárovovy galerie v Pardubicích.

LUDEK VEVERKA

Loutkové divadélko
NITKA

• **Neděle 12. dubna, 14:30: Miša Kulička** – loutková pohádka o malém Mišovi, jeho mamince Barboře, kamarádu králíčkovi i o falešné lišce a vychytralém Vasilovi

• **Neděle 26. dubna, 14:30: Budulínek Mandelinka** – loutková pohádka o neposlušném Budulínkovi, mamince lišce i malých lištičkách.

Vstupné 70 Kč, rezervovat vstupenky nelze – přijďte včas! LD Nitka Písek, Bakaláře 43/6 (vedle Charity), www.nitka-pisek.cz.

Řádkovou inzerci, poděkování, vzpomínky na zesnulé, vzkazy, reklamní články, pozvánky, rozhovory, nabídky či poptávky aj. v Píseckém světě

domluvíte na tel. **607 777 993** (i SMS) nebo e-mailem: inzerce@piseckysvet.cz;

CENY OD 250,- Kč

Narodili se:

26. 2. Peklová Jana, Písek: **Dardová Karolína**
 27. 2. MUDr. Němečková Andrea, Prachatice: **Němečková Ivanka**
 27. 2. MUDr. Vilímková Veronika, Písek: **Vilímek Matyáš**
 27. 2. Matoušů Anna, České Budějovice: **Matoušů Rozálie**
 27. 2. Kuchynková Dominika, Prachatice: **Linhartová Jasmína**
 28. 2. Bělíčková Hana, Putim: **Vican Vilém**
 2. 3. Jeřábková Markéta, Čížová: **Sleza Oliver**
 3. 3. MUDr. Kroniková Kateřina, Protivín: **Kroniková Kateřina**
 5. 3. Našincová Tereza, Písek: **Kaněrová Laura**
 5. 3. Antonii Marina, Písek: **Antonii Miroslava**
 5. 3. Barnašová Kristýna, Týn n. Vltavou: **Barnaš Antonín**
 5. 3. Musilová Jana, Kašperské Hory: **Zahradníková Ester**
 5. 3. Biharyová Rosalie, Písek: **Biharyová Mishell**

6. 3. Křížová Marie, Vlachovo Březí: **Kříž Adam**
 6. 3. Jeřábková Barbora, Strakonice: **Jeřábková Meda**
 7. 3. Žáková Aneta, Čimelice: **Maštaliř Jonáš**
 7. 3. Mgr. Makarovská Magdaléna, Netolice: **Makarovská Zora**
 7. 3. Bartošová Lucie, Vodňany: **Novák Maxim**
 8. 3. Bouzekri Johnová Diana, Písek: **Bouzekriová Nina**
 8. 3. Mgr. Levá Zuzana, Milevsko: **Rybníčková Anežka**
 9. 3. Ing. Lerchová Karolína, Písek: **Lerch Ladislav**
 10. 3. Nahodilová Romana, Písek: **Mráz Jonatán**
 11. 3. Hladká Lenka, Zbělítov: **Bečvářová Adina, Bečvář Fabian**

11. 3. Petříková Ivana, Týn n. Vltavou: **Petříková Rozárie**
 11. 3. Tupá Alžběta, Hluboká n. Vlt.: **Fau Barnabáš**
 11. 3. MUDr. Mrózková Dominika, Velké Přílepy: **Mrozková Emma**
 12. 3. Mgr. Maňáková Lucie, Jistebnice: **Maňáková Klára**
 13. 3. Káplová Veronika, Písek: **Havlíková Kristýna**
 13. 3. Mgr. Šatrová Lucie, Dubenec: **Kalmar Jonáš**
 14. 3. Kácová Kateřina, Borečnice: **Váša Otto**
 15. 3. Veselá Dana, Písek: **Staffa Matyáš**
 16. 3. Šťastná Jana, Písek: **Šťastná Tereza**
 18. 3. Bc. Pavlíčková Adéla, Písek: **Haupt Eliot**
 19. 3. Filipová Ivana, Horní Zahorčí: **Hanzelínová Žofie Anna**
 20. 3. Ambrúsová Klaudia, Všemyslice: **Ambrúz Jan**
 20. 3. Skálová Karolína, Vodňany: **Skála Jan**
 21. 3. Kolínová Veronika, Dříteň: **Skol Adam**
 21. 3. Dolná Sandra, Č. Budějovice: **Dolný Matěj**
 22. 3. Pešlová Adriana, Lenora: **Pešl Jan**
 23. 3. Jungbauerová Eliška, Sobědraž: **Švenda Jakub**
 23. 3. Ternény Šárka, Prachatice: **Ternény Vojtěch**

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

24. 2. Karel Šindelář, Jetětice, 82 let
 24. 2. Zdeňka Šefránková, Ražice, 83 let
 25. 2. Milada Srchová, Písek, 86 let
 25. 2. Roman Řípa, Písek, 55 let
 25. 2. Marie Babyková, Mladotice, 93 let
 26. 2. Alois Malcher, Podolí I, 85 let
 26. 2. Iva Bečvářová, Písek, 36 let
 26. 2. Martin Král, Protivín, 36 let
 27. 2. Jana Rytířová, Lány, 56 let
 28. 2. František Hašek, Tukleky, 50 let
 28. 2. Jiří Bihanič, Písek, 75 let
 2. 3. Božena Kodadová, Písek, 85 let
 2. 3. MUDr. Hana Nájemníková, Písek, 81 let

3. 3. Alžběta Novotná, Předotice, 74 let
 4. 3. Pavlína Tanáčová, Písek, 53 let
 5. 3. Vladimír Částka, Písek, 80 let
 5. 3. Rostislav Jandera, Lety, 86 let
 9. 3. Marie Sedláčková, Čížová, 77 let
 9. 3. Pavel Sypal, Písek, 87 let
 10. 3. Hana Medlínová, Písek, 69 let
 10. 3. Blažena Volfová, Písek, 86 let
 10. 3. František Štefan, Písek, 68 let
 10. 3. Valeria Kučerová, Písek, 83 let
 11. 3. František Žák, Písek, 79 let
 11. 3. Petr Tomášek, Písek, 77 let

12. 3. Miroslava Pelišková, Písek, 74 let
 15. 3. Josef Košťál, Vlastec, 69 let
 16. 3. Augustin Hrubý, Písek, 92 let
 17. 3. Eva Bendová, Křenovice, 94 let
 17. 3. Jaroslav Müller, Purkratice, 79 let
 17. 3. Vladimír Koutník, Písek, 88 let
 18. 3. Zdeněk Havíř, Písek, 73 let
 20. 3. Miroslav Hofman, Chvalčovice, 66 let
 21. 3. František Bledý, Písek, 68 let
 22. 3. Hana Malíková, Lety, 71 let
 23. 3. Ladislav Carvan, Písek, 70 let

Pohřební služba AVE FENIX

24. 2. Jiřina Malíková, Písek, 91 let
 13. 3. Květa Nováková, Písek, 75 let

POHŘEBNÍ SLUŽBA PÍSEK

HABICH
 50 let rodinné tradice
 v oboru pohřebnictví

Kompletní služby pro důstojné rozloučení po celé ČR.
 Široký sortiment hřbitovního zboží. Nejstarší pohřební služba v Písku.

MOBIL NONSTOP
 tel.: 606 627 983
 tel.: 602 553 056

Jeronymova 312, Tel.: 382 21 35 41
 Budějovická 436, Tel.: 382 22 44 77
 E-mail: habich@habichps.cz

www.pohrebniisluzbapisek.cz

Pohřební služba AVE FENIX

(pokračovatel Pohřební služby Foitová – Vrba)

Písek, Harantova 415, tel. **382 218 021**

nonstop služba - tel. 720 284 921

VŠECHNY DRUHY POHŘBŮ

profesionální služby, převozy po celé ČR

e-mail: avefenixpisekps@seznam.cz, www.psavefenix.cz

Jakoukoli inzerci, poděkování,

vzpomínky na zesnulé, vzkazy, reklamní články, pozvánky,
 nabídky či poptávky aj. v Píseckém světě

domluvíte na tel. **607 777 993**

nebo e-mailem: inzerce@piseckysvet.cz; **CENY OD 250,- Kč.**

Vzpomínka na odvážnou píseckou ženu Dagmar Šimkovou

V úterý 24. února uplynulo 31 let od úmrtí Dagmar Šimkové, politické vězeňkyně a odvážné ženy pevných zásad, jejíž pohnutý životní osud je neoddělitelně spjat s Pískem.

Při této příležitosti se v sobotu 28. února uskutečnilo u Lávký Dagmar Šimkové **vzpomínkové setkání, které uspořádala Městská knihovna Písek**. V jeho rámci byl připomenut příběh Dagmar, kterou komunistická státní bezpečnost zatkla ve věku pouhých třidvaceti let a následně ji na dlouhých čtrnáct let uvěznila v žalářích napříč Československem. Jedním z důvodů jejího zatčení byla pomoc dvěma známým, které s pomocí maminky ukrývala při jejich pokusu o útek z republiky.

Dagmar Šimková později své vzpomínky na léta strávená za mřížemi sepsala do pozoruhodné a literárně mimořádně hodnotné knihy *Byly jsme tam taky*. Právě z ní zazněly během vzpomínkového setkání úryvky, jejichž silné svědectví dodnes oslovuje čtenáře napříč generacemi. Po propuštění z vězení odešla Dagmar Šimková spolu se svou maminkou do emigrace v Austrálii. Nový domov tak našla nikoli na břehu řeky Otavy, ale daleko za oceánem.

Městská knihovna Písek chce její odkaz připomínat i v dalších letech. Přípravuje proto komentované procházky, čtenářské workshopy, přednášky i aplikaci s trasou, která povede po stopách Dagmar Šimkové jejím milovaným Pískem. Budeme se těšit na vaši účast.

Zároveň si touto cestou dovoluujeme oslovit pamětníky a požádat je, aby nás kontaktovali, pokud by měli jakékoliv vzpomínky, dokumenty či předměty spojené s Dagmar Šimkovou a jejím životem v Písku.

Za Městskou knihovnu Písek
MARIE POLÁČKOVÁ

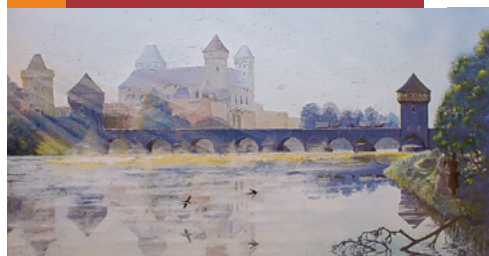

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádce, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

2	7	6						
				6		4	8	3
	4		5	9				6
	2		6		3			
6		8		4		3		
	9						1	8
			9		6	5	3	
1		7			8			4
9				7			6	

5								4
			7	1				6
3					9			7
	3	5						
		7			8	2		9
				7	1	4		3
			6					5
1	4		8					7
			1	9				4

PÍSECKÝ MOST je poprvé písemně zmíněn roku 1348, kdy Karel IV. nařídil, že pokuty vybírané ve městě musí být používány na jeho údržbu. Byl důležitou spojnici na .../1. **TAJENKA**/..., která spojovala .../2. **TAJENKA**/... oblasti se .../3. **TAJENKA**/..., a dovážela se po ní sůl z Bavor do píseckého solného skladu. Foto: L.Herc – Dávno zapomenuté setkání – malba na plátně.

Ze správných řešení zaslaných **DO 10. DUBNA** vylosujeme dva výherce knížek z Albatrosu. Řešení pošlete e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo SMS: 704 369 155, připište jméno, adresu a telefon.

AJ, AVOIR, AZA, EAZ, ISA, KOO, LAIE, NEC, NIU, OTT, SKAZ, ULICH	RUSKÉ SÍDLO	PRACOVNÍK OPRAVNÝ	NÁŠ MALÍŘ	ČESKÝ PRÁVNÍK 19.STOL		ZBYTEK PŘI REZÁNÍ	ZKR. REZNÁ OCEL	STAROAR-MÉN. MĚSTO	NÁDOR	NENA-SYTNĚ		SÍDLO NA OSTROVĚ SACHALIN	SPISOVA-TEL FANTAS-TICKÝCH DĚL	VEZENÍM DOPRAVIT	ODLIŠNÁ (SLOV)	ANGL. KRYSA
ŠIKMO					ČERVENO-ZLUTÁ BARVA						FRANCOUZSKÉ POMOČNÉ SLOVESO					
NÁŠ HEREC					DOHLED PRIMÁT						ČÍSLOVKA PAST					
ČÁST CHRÁMU							SMĚNEČNÉ RUČENÍ HRANIČNÍ POPLATEK					TRHAT PLÁTĚNĚ PŘÍSTŘEŠÍ				
	AKADEMIE VĚD TECHNICKÝ HOSPODÁŘ. PRACOVNÍK			ZAŘÍZENÍ PEKÁRNY HLUBOKÝ VÝSTRÍH			VYROBENÉ Z OVSA ŽENSKÉ JMÉNO (17.5.)								FRANCOUZSKY CIZELO-VÁNÍ	NÁRUŽIVÝ ČLOVĚK
SILNĚJŠÍ BAVLNĚNÁ TKANINA					1. tajenka VELKÉ KOLO											
ČÁST UDICE						OKR. NÁRODNÍ VÝBOR SKLIPEK				TAHLE BĚSNIT			OZNAČENÍ KAMIONŮ VÝZVA			
PŘEKOPÁNÍ							MPZ ZANZIBARU SVOJE				TU MÁŠ VYSOKO-ŠKOLSKÁ JIDELNA			SLOVEN. SE SÍDLO V OKR. TEPLICE		
	NESCHOP-NOST ŽIVOTA	TEKUTINA PŘED MATEŘ. MLÉKEM PILNÍK										BÁSNÍK UBYTOVACÍ ZAŘÍZENÍ PRO MOTORISTY				
PLOŠNÁ MÍRA			SOTVA (ZAST) NĚM. NEOD-BORNÍK						MÉTIER POUZE V PŘÍPADĚ							
2. tajenka							PODLA-HOVÁ KRYTINA DOKTOŘI									
KŘESTNÍ JMÉNO SKLADA-TELE KREJČÍHO				ZN. MOUKY INDIÁN Z JIHOZÁ-PADNÍ USA			NĚMECKÝ POSLEDNÍ INIC. HERCE SOBOTY							KUS LEDU INDIÁN		
OMAMNÉ LÁTKY				VELKÝ ŠÁTEK OTEC (KNIŽNĚ)						LATINSKY VZDUCH UDUSIT SE				NÁZEV ZNAČKY DUSÍKU BEZKEMENNÁ DŘEVINA		
SLOVEN-SKY SLEPĚ					RUSKÝ VYPRAVĚČ-SKÝ ŽANR OSMÁ ČÁST CELKU						INDIÁNSKÁ ZBRAN KARTY REMY				MÍRITI	PODNĚT
EINSTEI-NOVY INICIÁLY			KAMERUN-SKÉ SÍDLO TICHO				HODNĚ (EXPR.) ODHAD VÝLEDKU					DESETINA LITRU CITO-SLOVCE ÚDERU				
	VÝKON OPČNÍHO PRAVA	ZKR. NAŠÍ MĚNY RUSKY ÚKOL			3. tajenka ŘÍMSKÝCH 1149											
VČELÍ DŮM (ZAST.)				ŘÍMSKY 2002 ZNAČKA ELEKTRO-NIKY					ČESKÝ MEDAILÉR A ZLATNÍK PŘED-LOŽKA					DLOUHO-HRAJÍCÍ DESKA SPZ NEUSTADTU		
FORMULO-VANÉ TVRZENÍ							MALÝ PES SPZ KUTNÉ HORY						THAJSKÁ MÍRA DÉLKY SPZ BRATISLAVA MĚSTO			
LÉK PROTI KAŠLI							ŘEV						ZPŮSOB KARETNÍ HRY MARIÁŠE			
INIC. SPISOVA-TELKY KRÁŠNO-HORSKÉ			HRANIČNÍ POPLATKY				ŠLÁGRY						ŠPAŇ. MUŽSKÉ JMÉNO (LUDVIK)			